

மகாமகோபதீராய, டாக்டர்
ஊ. வே. சாமிநாதன் நால் நிலையம்
சென்னை-20.

மாமுப்பாணதது லலலூர்

சின்னத்தம்பிப்புலவரியற்றிய

மறைசையந்தாதி

முலமும்,

மதுரைத்துரைதனததாரா

விததுயாசாலை தமிழ்ப்பணடிதர்

சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

வுரையும்,

செனனைச

சின்னையநாடாராவர்கள் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

விஜயலக்ஷ்மி 1898.

1898.

VI. அந். 22-11

GF
O-, IAC, I
C3

ஆக்கியோன் பெயர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

செந்தா நியன்மணிப் பூண்புலி யூரற்குச் சேர்ந்தளித்த
சுந்தாத் தியானஞ்செய் வில்லவ ராயன் நிருப்புதல்வ
னந்தா வளந்திகழ் நல்லைச்சின் னத்தம்பி நாவலன்சீ
ரந்தாதி மாலையை வேதாட வீசற் கணிந்தனனே.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

மகா-நா-நா-ஸ்ரீ யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையவர்கள். பி. ஏ. பி. எல்.

சொல்லிய

ரேரிசைவேண்பா.

நல்லைச்சின்னத்தம்பி நான்மறைசையந்தாதிச்
சொல்லுக்கு நல்லவுரை சூழ்நதளித்தான்—வல்ல
தமிழ்தேர் மதுரைச் சபாபதிவேள் காதுக
கமிழ்தேர் மதுர மமைதது.

சென்னைக் கிறித்தவக் கலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதரு
மின்னுலுரையாசிரியர் மாணுக்கருளொருவருமாகிய பிரமஸ்ரீ
வி. கோ. சூரியநாராயணசாஸ்திரியாவர்கள். பி. ஏ.

சொல்லிய

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செந்தமிழ்க்கு வரம்பான தென்னிலங்கைத்
தீவினல்லைச் சின்னத்தம்பி
தந்தகிரு மாமறைசையந்தாதி
தனக்கொருரை சாற்றி னுலை
விந்தைகுடி வந்தசபா பதிமதுரை
வியனகரான் விரியச் செய்தென்
சின்றையுறைவோன்புலவர் செவிக்கமிழ்தரு
சுவைக்குமின்பந் தெவிட்ட மாதோ.

நூல்.

திருவாரணங்கு மணமகன் பூசித்த செலவாவெளனை
 கருவாரணங்கு முறும்பண்ணை சூழமறைக காடரிசை
 மருவாரணங்கு திரையாரைப்பாடுமென் வாயககவிதைக
 கிருவாரணங்குசெய பூணமுலைப்பாமயி வென்றுணையே

(இ-ள) திரு ஆரணங்கு மணமகன் பூசித்த செல்வா - சீதேவிக்கும் பூதேவிக்கும் நாடகனாகிய திருமாலாற பூசிக்கப்பெறா செலவமுடையார், வெளனைகருவாரண மகுமுறும்பண்ணை சூழமறைக்காடா-வெண்மையாகிய சூற சங்கங்கள் ஒலிக்கும் வயலசூழநத திருமறைக்காடென்னுந் திருப்பதியையுடையார், இசைமருவு ஆரணம குதிரையாரை-பண்ணமைந்த வேதமாகிய குதிரையையுடைய இச்சிவபெருமானை, என்வாய்பாடுமகவிதைக்கு - எனவாயாற புகழநது பாடும இநநூல் நிறைவேறுமபொருட்டு, இருவரா அணங்கு செய பூணமுலைப்பாமயில என்துணை - பெரியகச்சிணுகு அழகுசெய்யும் பூணனை ததரித்த முலையினையுடைய கலைமகள் எனக்குததுணையாக நின்றருள்கின்றனள் (எ-று.) திருவாரணங்கு எனபதில் ஆர-பூமி கவிதை கருவியாடுபெயா. இது சிவபெருமானைத்துதிக்குந் தமகடுந் கலைமகள் துணையாய உடனின் றுதவுமாறு செய்யுந் திருவருண முறைமைகூறிய தாம். இவ்வாறு அடியார்களுக்குக் கலைமகள் துணையாவது “ஞானவாணி வந்திறுத்தன என்பா தநநாவில” எனபது முதலியவற்றாறுணாக இதனைக் கலைமகள் வணக்கமெனக் கொள்ளின் அது சிறப்புப்பாவிரத்தின் பாறப்பட்டுப் புற வரையாமாதலின் நூலின் அகத்தே கூறுதல வழுவாமாத லானும் சிவபெருமானமீது நூறுகவியியறறுகவென்னும் நிய மததில் ஒன்று குறைபட்டு அநதாதிதிலக்கணத்தோடு மாறு படு மாதலானும் அககருததுப்பொருநதாமையணாக. அன றியும் “என்றுணையே” எனபதில் என் என்பதை வினாவினைக் குறிப்பாக்கி, அருளே துணையாகாறகலைமகள் துணை என்ன? துணையன்று, எனபடொருள கூறுவார்க்கும் அருளின் வழியே

துணையாகிய கலைமகளைத் துணையன்றெனல் உண்மையோடு
மாறுபடுமாறும் உணர்க். (க)

என்றூடலையொன்று காலனைததாக்கி யெழிற்கனக
மன்றூடலைச்செய்து வான்பரவைப்பெயர் மண்ணும்விண்ணு
சென்றூடலைக்கடை வாயிற்படியினிற் சேர்ந்துவைகு [ஞ்
முன்றூடலைவைப பதுமறைக்காட்டி உறைபரனே.

(இ-ள.) என்று - எந்நாளோ, ஆடலை ஒன்றுகாலனைத்
தாக்கி - வலியினைப்பெற்ற இயமனை உதைத்தும், எழிறகனக
மன்று ஆடலைச்செய்து - அழகிய கனகசபையிற் திருநட
னம்புரிந்தும், வான்பரவைப்பெயர் மண்ணும் விண்ணும் செ
ன்றூள் - மேன்மையாகிய பரவையாரென்னுந் திருநாமம்
மண்ணுலகும் விண்ணுலகுஞ் செல்லும்வண்ணம் வாழ்நகவ
ரது, தலைக்கடைவாயிற் படியினும் சேர்ந்துவைகும் - திரு
மாளிகைவாயிற்படிக்கண் (சுநதரமூர்த்தி நாயனருக்குத் தூ
தாகச்சென்றருளிப்) பொருந்தியுமுள்ள, உன்தாள் தலை
வைப்பது மறைக்காட்டில் உறைபரனே - உமது திருவடி
களை என்றலைமேல்வைத்தருளுவது திருமறைக்காட்டில் வீற்
திருக்கின்ற சிவபெருமானே (எ-று.) உமது திருவடிகளை
என்றலைமேல் வைத்தருளுவது எந்நாளோவெனக் கூட்டுக.
தலைக்கடை-ஈருருபிணைநதபெயர், மாளிகையென்பது பொரு
ளாம். (உ)

பரமமும்பாலிகைச் செம்பவளக்கொடி பங்கர்களும்
பரமமும்பானை யெரித்தாமறைசைப் பதியர்வரிப
பிரமமும்பாடிய பொறகொன்றைத்தாமரைப் பேசுதியோர்
தரமரம்பாவினெஞ் சேவினையாங்கருந் தாதினுக்கே.

(இ-ள்.) பரமர் - மேலாயவா, அம்பாலிகைச்செம்பவ
ளக்கொடிபங்கர் - அழகிய ஆநரம செவ்வியபவளம்போன்ற
பூங்கொடியையொத்தஉமாதேவியானாப்பாகத்திலுடையார்,
சுரும்பர் அமர் அம்பானை எரித்தார் - வண்டுகள்பொருந்து
கின்ற (மலராகிய) அம்பினையுடைய மன்மதனை எரித்தவர்,

மறைசைப்பதியார் - திருமறைக்காட்டினையுடையார், வரிப் பிரமரம்பாடிய பொற்கொன்றைத்தாமரை - வரிகளையுடைய வண்டுகளிசைபாடப்பெற்ற பொன்வண்ணக் கொன்றைப் பூமாலையினையுடைய இச்சிவபெருமானை, பேசுதி ஓர்தரம் பாவினெஞ்சேவினையாம் கருந்தாதினுக்கு அரம் - ஓர்தரமே னுஞ் சிந்திப்பாயாக பாவத்தால் நிறையப்பெற்ற மனமே உனது தீவினையாகியகடியவிரும்பை அராவி அழிப்பதற்கு அதுவே யரமாகும்(எ-று.)சுரும்பரமரம்பு என்பதற்குச் சுரும் பாகிய நாணின்கட்பொருந்திய மலரம்பெனினுமாம். பேசுதி என்பது மனதின் ரொழிலாதலாற் சிந்திப்பாயாகவென்னப் பட்டது. வாக்காகிய கருவியால் மனமே பேசுதியெனினு மிழுக்காது. (ங)

கருந்தாதையன்ன கயவர்தம்மீதிற் கவிதைசொல்லி வருந்தாதையநநன் வேதாரணியன்வை வேற்குகளைத் தருந்தாதையெய்வ மணங்கமழ்சேவடித் தாமரைமேற் [பே. பொருந்தாதையோரினை வில்லாவென்சித்தப் பொறிச்சுரும்

(இ-ள்.) கருந்தாதை அன்ன கயவர்தம்மீதில் - இரும் பைப்போலுங் கடினசித்தமுடைய கீழோர்பேரில், கவிதை சொல்லி வருந்தாது - யான் கவிதைகள் பாடிவருந்தாமல் ஐஆநநன் - ஐந்து திருமுகங்களையுடையாரும், வேதாரணியன் - திருமறைக்காட்டிசரும், வைவேல்குகளைத்தரும் தாதை - கூரியவேலைத்தரித்த முருகக்கடவுளைப் பெற்றபிதாவுமாகிய சிவபெருமானது, தெய்வமணம் கமழ்சே அடித்தாமரை மேல் - திவ்வியவாசனைகமழும் திருவடியாகிய செந்தாமரை மலர்களிடத்து, என்சித்தரினைவு இல்லாப்பொறிச்சுரும்பு - என்மனமாகிய வறிவில்லாத பொறிகளையுடைய வண்டா னது, ஐயோ பொருந்தாது - ஐயோவீழ்கின்றதில்லை-(எ-று.) பொறி - புள்ளி, இந்திரியம். வண்டுகள் தாமரைமலரிற்றே னுண்ணச்செல்லுமாறுபோல ஊழ்வினையினாலே என்மனம் சிவபெருமான் திருவடிகளில் ஆந்தனுகர்ச்சியின்பொருட் டிக்கொண்டிருக்கவில்லை என்பதாம். (ச)

6
 சுரும்புரவைக்கிசை தாமரையோலிடந் தொல்புவியோ
 5சுரும்புரவைக்கண் ணியிலேது³ திருட் காலமுல்லை
 யரும்புரவைப்பயி லும்வாணகையல்கு லன்னமென்ன
 வரும்புரவைக்கு⁴ நடந்தார்மறைசை உரையிறையே.

(இ-ள்.) சுரும்புரவைக்கண் இயல் ஏது - கரியகடல்போ
 லுங்கண்ணினையுடைய தலைவியின் இயல்பாது?, இடம் சுரும்
 பர் அவைக்கு இசை தாமரையோ தொல்புவியோ? - (அவள்
 வாழும்) இடம் வண்டினதுகூட்டந்தேனுண்ணுதற்கமைந்த
 தாமராமலரோ? அல்லது பழையபூமியோ? (யாது?), இருட்
 காலம் தூது - இருளையுடைய இராக்காலத்து (ச்சுநதரமு
 த்திராயனாருக்கு)த்தூதாக, முல்லை அரும்பு அரவைப்பயி
 லும் வாள்நகை அல்குல் அன்னமென்னவரும் புரவைக்கு
 நடந்தார் - முல்லையரும்பினையும் பாம்பினது படத்தினையும்
 போன்ற ஒளிபொருந்திய பல்லையும் நிதம்பதையமுறையே
 யுடைய அன்னம்போலுலாவும் பரவையாரிடத்துச்சென்றரு
 னிய சிவபிரானது, மறைசைவரை இறையே - திருமறைக்
 காட்டு மலையினிடத்தேவசிக்குநதலைவனே—(எ-று) இயல்-
 இலக்கணம். சுரும்புரவைக்கண் அன்மொழிததொகை. அ
 ரும்புரவைப்பயிலும் வாணகையல்குல் நிரணிறைப்பொரு
 ள்கோள். “தாமரையோபெருந் தொல்புவியோ” எனப்பாட
 மாயின் சாத்தன் இவ்வூர் என்பதற்கு சாத்தன்வாழ்மிடம்
 இவ்வூரென்றாற்போலத் தாமரையோ புவியோ வாழ்மிடம்
 எனப்பொருளுரைத்துக்கொள்க. இது தலைவனிடத்துப்பாங்
 கன் தலைவியின் இயலிடங்கேட்டல் ஆம். (டு)

வரைச்சங்கரிக்கு மணவாளர்கூடல் வளர்ந்திடுமு
 வுரைச்சங்கரிக்கு வனஞ்சுழமறைசை லுத்தமநா
 தரைச்சங்கரிக்கு விடப்பாணிச்சக்கரத் தானைதொட்ட
 திரைச்சங்கரிக்குந் தெரியாப்பதநிழல் சேர்மின்களே.

(இ-ள்.) வரைச்சங்கரிக்கு மணவாளர் - இமயமலையில்
 அவதரித்த உமாதேவியாருக்கு நாயகர், கூடல்வளர்ந்திடு
 முவுரைச்சங்கர் - மதுரையில் வளர்ந்தோங்கிய முத்தமிழ்ச்

சங்கத்தி லமர்ந்தவா, இகருவனஞ்சும்மறைசையில் உத்தம
நாதர் - கருபபஞ்சோலைகுழந்த திருமறைக்காடடிவிருக்கும்
மேலாகியதலைவர், கரிக்கு ஐச்சம் விடப்பாணிசக்கரத்தானை
தொட்ட - (தன்னையழைத்த) யானைக்கு அச்சமநீங்க (மங்)
நீரினுள்ளே சக்கரப்படைபையேவிய, சிராச்சகரு அரிக்கும
தெரியாப பதநிழல் சோமினகளை - கடலிறறோன்றிய சங்
கத்தையுடைய திருமாலுக்கும் அநிதநகரிய அவரது திரு
வடிநீழலிற் சென்றடைவீர்களாக—(எ-று.) கூ-ம அடியில்
அச்சம் ஐச்சமெனப் போலியாயிற்று. (கூ)

மின்னஞ்சுகங்கைச் சடாதரனசத்த விடங்கன்றிநா
வன்னஞ்சுகந்தவன் மாமறைக்காடற்கு மாத்தொரிராப்
பன்னஞ்சுகமெனவேள காமகாண்டப் பகழியினு
லின்னஞ்சுகமில்லை யென்றத்தையோது மிளநதத்தையே.

(இ-ள்) மின அஞ்சு கங்கைச்சடாதான் - மின்னலு
மஞ்சு மொளியினையுடைய சடையிற கங்கையையுடையார்,
சத்தவிடங்கன் - சத்தவிடங்க மூாததமாயுள்ளார், சிராவல
நஞ்சு உகந்தவன் - கடலிறறோன்றிய வலியவிடத்தினை விரு
ம்பியுண்டருளினோர், மாமறைக்காடற்கு - பெருமைபொரு
நதிய திருமறைக்காட்டினையுடையார் இவர்க்கு, மாதுலா
இராப்பன்னஞ்சு உகம் என - உம்மை விரும்பிய மாதிற்கு
ஒரு இராவே பதினைந்து யுகமென்று சொல்லும்படி, வேள்
காமகாண்டப் பகழியினால் - மன்மதனது விலலிற் றெடுக்கு
மலர் அம்பால், இன்னம் சுகம் இலலை என்றத்தையிளந்தநை
யே ஒதும் - (வருநதி) இன்னமுஞ் சுகமடைந்திலென்னு
மிதனை இளமைபொருநதிய கிளிகளே (போய்ச்) சொல்லு
வீர்களாக-(எ-று.) காமகாண்டம் - மன்மதன்சிலை. இது கிள
ளைவிடு துது. (எ)

I
தத்தலைவேலையன் காணாதவேதத் தனிவனத்து
முத்தலைவேலையன் வெற்பினம்மாத முளரியடி
யத்தலைவேலையன் முட்சொரிபாலை யருஞ்சரத்து
வைத்தலைவேலையன் பா லெண்ணைநாடி வரவெண்ணுமே.

(இ-ள்.) தத்து அலைவேலையன் காணாத - மோதுகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலையுடைய தீருமாலும் காண்டற்கரிய, வேதத்தனிவனத்து முத்தலைவேல் ஐயனவெற்பின்- ஒப்பற்ற திருமறைக்காட்டி லிருக்கின்ற மூன்றுதலையையுடைய சூலாயுத்ததைத் தரித்தாசரது மலையினிடத்தே, நம்மாத - நமமுடையபெண்ணுனவன், முளரிஅடிவேல்அத்தலை ஐயலமுட்சொரிபாலேஅருருசுரத்துவைத்து அலைவேலை-தாமரைமலாபோன்ற (மெல்லிய) வடிசுகை வேலாமரவகளை அவ்விடங்களிலும் அயலிடங்களிலும் முள்ளினைச் சொரிக்கின்ற பாலேநிலத்திலே காட்டுவழியில்வைத்து அலையும்போது, அன்பால் என்னை நாடிவர எண்ணுமே - அன்பினாலே என்னைநினைத்து என்னிடமவர எண்ணுவாரோ—(ஏ-று) இது உடனபோக்கில நற்றாயவருநதல். அயல் ஐயலெனப் பேசியாயிற்று. (1)

வரபரசுகர, வேதாரணிய மடங்கலஞ்சுஞ்
சரபரசுகர எம்பொதிவாய்விழித் தையலபங்
வரபரசுகர விபோலொளியி னணிதிசுமும்
புரபரசுகர, வாமனார்வரும் போதத்திலே.

(இ-ள்.) வர - வரத்தைக்கொடுப்பவரே, பர - மேலானவரே, சங்கர - சுகத்தைச் செய்பவரே, வேதாரணிய-திருமறைக்காட்டையுடையவரே, மடங்கல்அஞ்சும் சரப - நரசிங்கமானது அஞ்சி யழிதற்குக காரணமாகிய சரபவடிவங்கொண்டவரே, ரசம கரளம்பொதிவாய் விழித்தையல் பங்கின் அர - அமிாதமும் விடமும் (முறையே) பொருநகியவாயையுங் கண்ணையுமுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சங்கரகருத்தரே, பரசு அங்க-துதிக்கப்பெற்ற என்பினைத்தரித்தவரே, ரவிபோல ஒளியின் அணிதிசுமும்புர - சூரியனைப்போல ஒளியினாலே அழகுவிளங்குந் திருமேனியையுடையவரே, பரசு அங்கர - மழுவாயுத்ததை அழகிய கரத்திலுடையவரே, யமனார்வரும் போதத்தில்வர - யமன

வருங்காலத்து (அடியேனை யாண்டுகொள்ளுமாறு) வந்தரு
ளுவீராக - (எ-று.) போதத்தில அத்துசசாரியை. (க)

போதவன் தத், நவிராழிவிற்கதை பூட்டுசிலை
மாதவன் த்தன் மனாதிக்கெட்டாத வரதனங்கி
யாதவன் தத நகுமதிமூன்றுகண் ணுன்பொறியார்
வேசவனத்தன பதமபேணிற்பாச விலங்கறுமே.

(இ-ள்.) போதவன் - தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரம
னுக்கும், நத்தம் நவிர ஆழிவிற்கதைபூட்டு சிலைமாதவன் -
சங்கையும் வாணையும் சக்கரத்தையும் ஒளிபொருந்திய தண
டையும் நாண்பூட்டும் வில்லையுந் தரித்த திருமாலுக்கும், அத
தன் - பிதாவாயுள்ளார், மனாதிக்கு எட்டாத வரதன் - மன
முதலியவற்றிற்கு அகோசரமாயுள்ளவரதர், அங்கி ஆதவன்
நத்தம் நகுமதிமூன்று கண்ணுன் - அக்கினியும் சூரியனும
இரவில் விளங்கும் சந்திரனுமாகிய மூனறையும் மூன்றுகண்
ணுக உடையார், பொறியார் வேதவனத்தன் பதமபேணிற்
பாசவிலங்கு அறுமே - இலகீசுமி வசிக்கப்பெற்ற திருமறை
க்காட்டிசர் இவரது திருவடிகளை வணங்கிற் பாசமாகிய வில
ங்கு ஒழியும் - (எ-று.) (க0)

விலங்கலரிக்குலஞ் சூழ்மறைக்காடன் விரிந்ததுழா
யலங்கலரிக்குரு டிராருரிலோர்புற் றமர்ந்திருககு
மிலங்கலரிக்கட் களக்கறையானச் சற்றெண்ணுநெஞ்சே
கீலங்கலரிக்கு நந்தீவினையான சுருங்கலையே.

(இ-ள்.) விலங்கல் அரிக்குலம் சூழ்மறைக்காடன் - கு
ன்றுகளிற் சிங்கங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிலெழுந்
தருளியவராய், விரிந்த துழாய் அலங்கல் அரிக்கு அரும் ஆரு
ரில் ஓர் புற்று அமர்ந்து இருக்கும் - மலர்ந்த துளசிமரையை
யுடைய திருமாலுக்கும் அறிவரிய திருவாரூரில் ஓர் புற்றிடங்
கொண்டருளிய, இலங்கு அலரிக்கண் களக்கறையான-விள
ங்குகின்ற சூரியனாகிய கண்ணையும் கண்டததில் விடக்கறை
யினையுமுடையாரை, சற்று எண்ணுநெஞ்சே கலங்கல் - சிற்று

சுந்திப்பாயாக மனமே சலக்கமுருதே, நந்திவினையான
கருங்கலை அரிஞ்சம் - அவர் நமது தீவினையாகிய பெரிய மலை
யிணைப்பொடியாக்குவர்—(எ-று) அலரி - சூரியன், கண்வரி.
இதில் ஆரூரில் ஓர் புற்றிலிருக்கும் வரிபொருந்திய கண்ணை
யுடைய களளக்கறையானைச் சற்றெண்ணு அது நந்திவினை
யாகிய சரிய ஆடையினை அரிக்கும் எனத் தொனிப்பொருள்
படுமாறுங்காண்க. (கக)

கருங்கலைமானுமென் சித்தாசனம்புகுங் கண்ணுதலோ
னருங்கலைமானுறை வேதாரணிய னணிவரைமேல்
மருங்கலைமாறுதிக் கண்முலையீருங் கள்வார்தடங்கண்
பொருங்கலைமாடுன்று வந்ததுண்டாகிற புகன்றிடுமே.

(இ-ள்) கருங்கலைமானும் என் சித்த ஆசனம் புகும் க
றுதலோன் - கருங்கலைப்போலும் திண்ணிய என்னிதய
மாகிய ஆசனத்தினுமெழுந்தருள்கின்ற நெற்றிக்கண்ணினை
யுடையார், அருங்கலை மான் உறைவேதாரணியன் - அரிய
கலைமகள்வாமூந் திருமறைக்காட்டிசர், அணிவரைமேல -
அவரது அழகிய மலையினிடத்தே, மருங்கு அலைமாறுதிகண்
முலையீர் - இடையினைத்தளரச்செய்யும் கரிய சூசகம்பொரு
ந்திய முலையினையுடையீர், உங்கள்வார்தடங்கண் பொரும்
கலைமான் ஒன்றுவந்தது உண்டாகில் புகன்றிடுமெ - உங்க
ளுடைய நீண்டகண்களையொத்த கலைமான் ஒன்று இங்கு
வந்ததுண்டென்ற சொல்லுவீராக—(எ-று) இது கலைமான்
வினாதல். (கஉ)

புகரானையீரு முரியானெவன்பொருப் பாணையெண்ணம்
பகரானமேய்த்து வெண்பற்றுணையாற்கைப்பகட்டைக்கவ்வி
யுகரானையச்சுடராழி தொட்டாற்கரி யானைமறை
நகரானையன்றிச் சொலாதுறைஞ்சாதென்ற னுச்சிரமே.

(இ-ள்.) புகர் ஆணைசரும் உரியானை - புள்ளிசள்பொரு
ந்திய யானையை உரித்ததோலினையுடையாரை, வெண்பொ
ருப்பானை - வெள்ளிய கயிலைமலையுடையாரை, எண்ணம்பகர்-

எட்டுக்கண்ணினையுடைய பிரமணுக்கும், ஆனை மேய்த்த
வெண்பல் தானையால் கைப்பகட்டைக் கவ்வியகரையைச்
சுடா ஆழிதொட்டாறகு அரியானை-பசுவினமேயதது வெண
பல்லாகிய படையினுலே துதிக்கையினையுடைய யானையப
பற்றிய முதலையானது மடியும்படி விளங்குகின்ற சக்கராயு
தத்தைவிடுத்த திருமாலுக்கும் அரியவரை, மறைகரானை -
திருமறைக்காட்டையுடையாரை, அன்றி - அல்லது (மற
றெருகடவுளை) என்றன் நாச்சொல்லாது சிரமஇறைஞ்சாது-
என நாத்துதியாது சிரம்வணங்காது—(ஏ-று) (கக)

சிரவரவிநதம் புனைமறைக்காட்தரி சூலங்கொண்ட
கரவரவிநதம் பணித்தோன்மலைதென்றற கன்றுயிரக
வரவரவிநத மடநடைக்கோமள வஞ்சியிரு
ஷிரவரவிநத மெனக்கிடநதாள் பின்னை யென்செய்வளே.

(இ-ள்.) அரவு இரது அம்புனைசிர - பாம்பையும் சந
திரனையும் கங்கையையும் தரித்தமுடியினையுடையவரே, தரி
சூலங்கொண்டகர முத்தலைச்சூலநதாங்கிய கையையுடைய
வரே, வரவிந்தம் பணித்தோன் மலைத்தென்றறகனறு உயிர்
கவரவர - மேலாகிய விந்தமலையைத் தாழ்த்திய அகத்திய
முனிவரது பொதியமலையிறறோனறும இளந்தென்றற்காற்று
உயிரைப்பற்ற வருதலினுலே, இரத மடநடைக்கோ மள
வஞ்சி - இந்த இள நடைவினையும் அழகினையுமுடைய சொ
டிபோன்ற பெண், இருள இரவு அரவிநதம் எனக் கிடநதாள்
பின்னை என் செய்வள் - இருளோடுகூடிய இரவில் தாமகா
மலா பொலிவழிந்திருக்கு மாறுபொலி வழிந்திருந்தனள்
பின் யாதுசெய்வள்—(ஏ-று) இது தலைவி வருததமுரைத
தல். (கசு)

செய்யரைக்கோடியை மாவுரியாரைச் செழுங்கனன்மான்
கையரைக்கோடி புனைமறைக்காடரைக் கணணிற் கண்டாற்
பையரைக்கோடியின் னூர்மயலால்வரும் பாவமெல்லா
டியைரைக்கோடியருந்துள்ளார்கு மறிசித்தமே.

(இ-ள்.) செய்யணா - சிவந்த வடிவுடையாரா, கோடு இயை மாவூரியாரா - கொம்புபொருந்திய யானைத்தோலுடையாரா, செழுங்கனல மான்கையாரா - சுவாலிக்கும் அக கினியையும் மாணையும் ஏந்திய கையினையுடையாரா, கோடி புனைமறைகநாடாரா - கோடி தீர்த்தத்தைப் பொருந்திய திருமறைகநாட்டாரா, கண்ணிற கண்டால்-கண்களால் தரிசனம் பண்ணப்பெற்றால், பை அரைக்கோடி மினனா மயலால் வரும் பாவம் எல்லாம் - பாம்பினது படததையொத்த நிதம்பத்தின்மீது ஆடையையுடைய மகளிரது காமமயசுகத்தால் வரும் பாவமெல்லாம், ஐ அரைக்கோடி அருந்துகள ஆகும் சித்தமே அறி - இரண்டரைக்கோடி அரியதுகளாய ஒழிவதாமென்று மனமே அறிவாயாக—(எ-று) நிதம்பத்தை அரை என்றது தகுதிவழக்கு (சுரு)

சித்திரவன்னிக ருங்கொங்கைபங்காசெற ரூர்புரமூன்
றத்திரவன்னிக கருணகையார்க்கிட மாகமநூன்
மித்திரவன்னியும் பூவையுங்கேட்டு வியந்துரைக்கும்
பத்திரவன்னி மரஞ்சேர்மறைசைப பதியகமே.

(இ-ள்.) சித்திரவல் நிகரும் கொங்கைபங்கர் - அழகிய சூதாடுகருவியையொத்த தனத்தினையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியிலுடையவராகிய, செற்றாபுரம மூன்று அத்திரவன்னிக்கு அருளநகையாரா - பகைவரது திரி புரத்தைத் தமது அம்பின்முனையாகிய அக்கினிகொள்ளும் படி செய்தருளிய நகையினையுடைய சிவபெருமானாகு, இடம் - இடமாவது, ஆகமநூல் மித்திரவன்னியும் பூவையும கேட்டு வியந்துஉரைக்கும் - சிவாகமநூல்களை நட்பினையுடைய கிளிகளும், நாகணவாய்ப்புட்களும் (பெரியோர்கள் சொல்லக்) கேட்டதிசயித்துத் தாமும் சொல்லப்பெற்ற, பத்திரவன்னிமரஞ்சேர் மறைசைபபதி அகமே - இலைகனையுடைய வன்னிவிருட்சங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காடென மூம் திருப்பதியாகிய தானமேயாம். (எ-று) சித்திரவன்னி

கருங்கொங்கை அன்மொழித்தொகை. அகமே என்பதை மனமே என விளியாக்கினுமாம். (கசு)

பதிகம்பரிக்குங் குழன்மாதராயப் பரவையுள்ளே
வதிகம்பரிக்கு நிகர்விழியாய்மலை மாடகங்கா
ளிதிகம்பரிக்கு மணியாகமீநதரு ளீசர்முத்தம்
பொதிகம்பரிக்குந் திராவேலைவேத புரிவரைக்கே.

(இ-ள்.) பதிகம் பரிக்கும் குழல்மாதர் ஆயப் பரவையுள்ளே - பாசியைப்போலுங் கூந்தலைத்தாங்கிய மாதர்கள் பரந்த நினது ஆயத்தினுள்ளே, வதிக அம்பு அரிக்குநிகர்விழியாய் - போய்ப் பொருநதுவாயாக அம்பினையும் வண்டினையுமொத்த கண்ணினையுடையாய், மலைமானு கங்காளிதிகம்பரிக்கு - மலைமகளும் கங்காளியும் திகம்பரியுமாகிய தேவியாருக்கு, மணி ஆகம் ஈந்தருள ஈசர் - அழகிய திருமேனியிற் பாதியைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமானது, முத்தம் பொதிகம்பு அரிக்குந்திராவேலை வேதபுரி வரைக்கு ஏ - முத்துக்கள்நிறைந்த சங்கினையரிக்கப்பெற்ற அலைகளையுடைய கடல்குழந்த திருமறைக்காட்டின் வரையினிடத்தே - (எ-று.) வரையினிடத்தே ஆயத்துள் வதிவாயாக எனமுடிக்க. வதிக என்பதின் அகரந் தொகுக்கப்பட்டது. வரைக்கு வேற்றுமை மயக்கம் இது ஆயத்துய்த்தல். (கஎ)

புரியாரந்த நறியாப்பதம்பெறப் பொற்கயிலைப்
பெரியாரனநதனை வென்னடைபாகர் பிறப்பினிலங்
குரியாரனந்த வளமறைக்காட்டைக் குறித்திருந்து
மரியாரனந்தன் சிரமேற்புவித்தல மானவரே.

(இ-ள்.) புரி ஆர் அம் நந்தன் அறியாப்பதம்பெற-புரி பொருந்திய அழகிய சங்கினையேந்திய திருமாலும் அறிதற்கரிய திருவடியை அடையும்பொருட்டு, பொற்கயிலைப்பெரியார் - அழகிய கயிலையத்திலெழுந்தருளிய பெரியோரும், அனந்தனைவெல் நடைபாகர் - அன்ன நடையினவென்ற நடையினையுடைய தேவியாரைப் பாகத்திலுடையவரும்,

பிறப்பினில் அங்குரியார்:- பிறப்பினிற்றேன்றாதவருமாகிய சிவபிரானது, அனந்தவளமறைக் காட்டைக் குறித்திருந்து மரியார் - பலவளங்கொழிக்குந் திருமறைக்காட்டைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்து இறவாதவர்கள், அனந்தன் சிரமேற்புவித்தலமானவரே - ஆதிசேடன் முடிமேற்சமக்கும் இப்பூமியில் (அறிவினிற்சிறந்த) மனிதராவரோ? (எ-று) அனந்தனை வென்னடை அன்மொழித்தொகை. (கஅ)

மானத்தரக்கரந் தைப்படவீர்த்துரி வாங்கினர்கந்
 முனத்தரக்க ரரசுட்கூனறிய தாளர்குடப
 பானத்தரக்கர விந்தத்தின்மேற்றுயில் பண்ணைமறைக்
 கானத்தரக்கர மைந்துணர்வீர்வினைக் கட்டறுமே.

(இ-ள்.) மானத்தரக்கு அரந்தைப்பட ஈர்ந்து உரிவாங்கினர் - வலியுபுலியானது துன்பப்படப்பிளந்து அதன்றேவினை ஆடையாகக்கொண்டவர், கல்தானத்து அரக்கர் அரசு உட்க ஊன்றியதாளர் - கைலைமலையினிடத்தே (இடுக்கிற்பட்டு) அரக்கருக்கு அரசுகைய இராவணன் வருந்துமாறு பெருவிரலாலுன்றிய திருவடியையுடையார், குடப்பாலந்து அரக்கு அரவிந்தத்தின்மேல் துயில்பண்ணை மறைக்கானத்தர் - குடம்போன்ற வெண்மையான சங்கங்கள் சிவப்பாகிய தாமரைமலர் மேற்றுயிலுகின்ற வயல்குழந்த திருமறைக்காட்டரசர், அக்கரம் ஐந்து உணர்வீர் வினைக்கட்டு அறம் ஏ - அவரது பஞ்சாக்கரத்தினைச் சிந்திப்பீராக அதனாற்கண்மபந்தம் ஒழியும்-(எ-று) பிள, இழு என்னும் பொருட்குப்பொதுவாயு ஈர் என்னும் பகுதியிளந்து எனப்பொருள்படுங்கால் ஈர்ந்து எனவும் இழுத்து எனப்பொருள்படுங்கால் ஈர்த்து எனவும் வழங்கும். (கக)

அறுத்தவித்தாரச் சமைத்தபிள்ளைக்குகந் தார்பொதியக்
 குறுத்தவித்தார முணிக்கருள்கோலக் சூழகரராப்
 பொறுத்தவித்தாரணி யேத்தாரணபுரம் போந்துகரு
 னறுத்தவித்தாக்கும தல்லாதுவேறு மருந்திவ்யே.

(இ-ள்.) அறுத்து அவித்து ஆரச்சமைத்த பிள்ளைக்கு உகந்தார் - அரிந்து வேவவைத்து (சசுவை) நிரம்பப் பாகஞ்செய்த சிறுத்தொண்ட நாயனாருடைய பிள்ளைக்க றிக்கு விருப்பங்கொண்டவர், பொதியக் குறுத்த வித்தார முனிக்கு அருள்கோலக்குழகர் - பொதியமலையில் வதிகின்ற வழிவிற்குறியராயினும் அறிவின் மிகப்பெரியராய அகத்திய மகா முனிவருக்குத் திருமணசுகோலத்தைக் காட்டியருளிய அழகர், அவரது, அராப்பொறுத்த இத்தாரணி ஏத்து ஆரண புரம் போந்த - ஆகிசேடன் ருங்கும் இவ்வுலகம துஃக்கப் பெற்ற திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியைச் சேர்தலால், கருவறுத்தவித்து ஆக்கும் - பிறவியைவறுத்த விதைபோல இனித்தோன்றாவண்ணம் ஆக்குமின், அது அல்லாதுவேறு மருந்தில்லை ஏ - அவ்வாறு செய்வதன்றி அபபிறவிநோய தீர்த்தற்கு வேறு மருந்தில்லை—(ஏ-று) (20)

மருக்கரவீரின் ஞோதியைக்காரென்று மஞ்ஞையெல்லா முருக்கரவீர வயிவ்விழியாய்நட முற்றனவைந திருக்கரவீரகத திச்சேதகன்றந்தை சீர்மறைசை யெருக்கரவீர மதிவேணிவெறபி வெழிலியன்றே.

(இ-ள்.) உருக்கு அரவீரஅயில்விழியாய் - உருக்கரத்தி னையும் வீரம்பொருந்திய வேலையுமொத்த கண்ணையுடையாய், மருக்கரவீரம் நின்ஓதியைக்கார என்று - வாசனைபொ ருந்திய அலரி மலரைச்சூடிய உனது கூந்தலை மேகமெனக்க ருதி, மஞ்ஞை எல்லாம் நடமுற்றன-மயில்களெல்லாம் ஆடா நின்றன, ஐந்திருக்கர வீரகத்திச்சேதகன் தந்தை - ஐந்து திருக்கரங்கையுடைய, வீரசுத்திச்சேதக விநாயகரின் தந்தை யாகிய, சீர்மறைசைஎருக்கு அரவு ஈரமதிவேணி வெற்பில் - சிறப்பினையுடைய திருமறைக்காட்டில் வீற்றிருக்கும் எருக்க மலரினையும் பாம்பினையும் குளிர்ந்த சந்திரனையும் சடையிற றரித்த சிவபெருமானது மலையினிடத்தே, எழிலி அன்று - ஆதலால் இது கார்ப்பருவம் அன்று—(ஏ-று) மலையினிடத் தே நடமுற்றனவெனக்கூட்டுக. எருக்கர வீரமதிவேணி

அன்மொழித்தொகை. எழிலி ஆகுபெயர். இதுகாலம் மறை
த்துரைத்தல். (உக)

அன்றலிநாட்டந் துயின்றேனிகரண்ண லேதிருமான்
பொன்றலிநாட்டநஞ் சண்டார்மறைசைப் பொருப்பகத்தி
லொன்றலிநாட்டவழ்கார்போலும் வார்குழலொண்டொடி
குன்றலிநாட்டவர் கொள்ளாருனது குளிர்முத்தமே. [பூர்

(இ-ள்.) அன்று ஆல்ந் நாட்டம்தயின்றேன் நிகர்
அண்ணலே - பூர்வததில் வடவாலிலையிற் கண்வளர்ந்த திரு
மாலையொத்ததலைவரே, திருமான் பொன்தாலி நாட்ட நஞ்சு
உண்டார் - இலக்குமியினது பொற்றாலி அறது நிலைபெறும்
வண்ணம் விடமுண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசைப்பொ
ருப்பகத்தில் - திருமறைக்காட்டு வரையினிடத்தே, ஆலி
ஒன்றுநாள் தவழ்கார்போலும் வார்குழல் ஒண்டொடி ஊர்
குன்று ஆல் - மழையினப்பொருந்திய (கார்) காலத்துத்த
வமும் மேகம்போன்ற நீண்ட கூந்தலையும் ஒளிபொருந்திய
வளையினையுமுடைய தலைவியினது ஊர்குறிஞ்சியாதலால்,
உனது குளிர்முத்தம் ஏ இ நாட்டவாகொள்ளார் - கையுறை
யாகக்கொடுக்கும் உமது குளிர்ந்த முத்தமாலையை இந்த நா
ட்டார் அணியாகக்கொள்ளமாட்டார்.—(ஏ-று.) இது கையு
றைமறுத்தல். (உஉ)

முத்திருமாதங்க வார்முலைபாகர் முதுமறைசை
மெய்த்திருமாதங்க மாற்கரியாரை விளம்புகிலீர்
பத்திருமாதங் கருவயினூறிய பாழுடம்பை
வைத்திருமாதங்கத் தென்றிசைக்கூற்று வருங்கடைக்கே.

(இ-ள்) முத்து மாதங்கவார் இருமுலைப்பாகர்-முத்து
வடத்தினையும் சிறந்த தங்கத்தானியன்ற கச்சினையுமணிந்த
இரண்டு தனங்கனையுடைய உமாசேவியாரைப் பாகத்திலு
டையவராகிய, முதுமறைசைத் திருமாத அங்கமாற்கு அரி
யாரை மெய்விளம்புகிலீர் - பழைய திருமறைக்காட்டிலெழு
ந்தருளியிருக்கின்ற இலக்குமியை மாப்பினிடத்து வைத்து

ள்ளதிருமாலுக்குங் காண்டற்கரியவீசரை உண்மையாசத்துதி
க்கின்றீரில்லை, இருபத்துமாதம் சருவயின் ஊறிய பாழ்உடம்
பை வைத்திரும் - இரண்டுமாதம் பிதாவின்கருப்பத்திலும்
பத்துமாதம் மாதாவின்கருப்பத்திலும் ஊறி உற்பவித்த பாழா
கிய இவ்வுடம்பினை வைத்துக்கொண்டிருங்கள், ஆதங்கத்
தென்றிசைக்கூற்று கடைக்கு ஏவரும் - கொல்லுதலாலே
துன்பத்தைவிளக்கும் தென்றிசைக்குரிய இயமன் இறுதிக்
காலத்துவருவன்.—(எ-று.) மாதங்கம் யானைக்கோடெனக்
கொண்டு முலைக்குவமையாக்கிலும் பொருந்தும். (உரு)

வருகரநாக மகவான்பதமும் வனசப்பிரான்
பொருகரனாகம் பிளந்தான்பதமும் புகலின்மிக்கோ
முருகரநாகர் பணிமாமுகரத்தன் மூவர்தமிழ்க்
ருகரனாக மருங்குழையாற்பணி யொண்டவர்க்கே.

(இ-ள்.) வருகரநாகமகவான்பதமும் - முன்னசைந்து
வருகின்ற துதிக்கைபொருந்திய ஐராவதத்தையுடைய இந்
திரனது பதமும், வனசப்பிரான பொருகரன் ஆகம்பிளந்தா
ன்பதமும் - தாமமாமலரில் வசிக்கும் பிரமனும் யுததஞ்செய்
தகரனென்று மரக்கனதுமார்பைப்பிளந்ததிருமாலும் ஆகிய
இவர்களது பதங்களும் புகலின்மிக்கோ - சொல்லுமிடத்து
உயர்ந்தனவாமோ, முருகர் அம்நாகர் பணிமாமுகர் அத்தன்-
முருகக்கடவுளுக்கும் அழகிய தேவர்கள் பணியப்பெற்ற
யானைமுகக்கடவுளுக்கும் பிதா, மூவர்தமிழ்க்கு உருகு
அரன் - மூவர் சுவாமிகள் பாடிய தமிழ்வேதத்தின்பொருட்
டுத் திருவுளங்களிக்கின்ற அரனார், அமரும்நாகுக்குழையான்-
செவியிற்றறிக்கும் சங்கக்குழையார், இச்சிவபெருமானை,
பணி ஒண்தவர்க்கு ஏ - பணிகின்ற ஒளிபொருந்திய தவத்தி
னையுடையார்க்கு (எ-று.) தவத்தினையுடையார்க் குயர்ந்தன
வாமோ வெனக்கூட்டுக. மிக்கவோ என்பதின் அசரந்தொ
குக்கப்பட்டு மிக்கோ வென்றாயிற்று. மூவர் தமிழாகியதே
வாரத்திருமறைக்கும் தெய்வத்திருமறைக்கும் அபேதமாமாத
லால் திருமறைக்காடென்பார் “மூவர்தமிழ்க் குருகரன்”

என்றார். ஆதலின் அந்தூதிச்செய்யுள்தோறும் தலப்பெயர் வரல்வேண்டி என்ற நியமம் இதிற் றவறுதல் இல்லையென்றுணர்க. இந்நியமம் இல்லையென்போர் ஆன்றோர் கொள்கையும் அநதாதியும் கலம்பகமுமாகிய பிரபந்தங்களுக்குத் தலப்பெயர் கூறுங்கருத்து முணராது விருத்தத்திற்கு ஐந்து அடி என்பதற்கு ஒளவைசெய்யுளை உதாரணங்காட்டுதல் போல நிரோட்டக யமகவந்தாதியில் ஒருசெய்யுளை உதாரண முங்காட்டியிடாப்படுவா.

(உச)

ஒண்டீதையுண்புற வீர்மறந்தாரெம தூரர்முன்னுண்
மண்டீதையாக்கிய சோநீந்திடமகிழ்ந தார்வரம்பி
னண்டீதையால்வெயில் காய்மறைக்காட்டுறை நாகமணி
வண்டீதையோதிக்குச் செம்பாதி யாதி மணிவரைக்கே.

(இ-ள்.) ஒண்தூதை உண்புறவீர் - ஒள்ளிய பருக்கைக் கற்களையுண்ணும் புறக்களே, முன்னுள் மண்தூதை ஆக்கிய சோறு ஈந்திட மகிழ்ந்தார் எமது ஊரர் மறந்தார் - முன்னுளிற் (சிற்திலின்கண்) சிறியகலத்திறசமைத்த மணற்சோற நினையும் யான் இடமகிழ்ந்துகொண்டவராகிய எமது மருத நிலத்தலைவர் (இந்நாளில் என்னை)மறந்தனர்,-வரம்பில் நண்டு ஊதையால் வெயில்சாய் - ககைகளிலே நண்டுகள் குளிர்காற ரூல் வெய்யில் காயப்பெறும், மறைக்காட்டு உறைநாகம் அணிவண்டீது ஐயோதிசுருச்செம்பாதி ஆதிமணிவரைக்குஏ- திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய பாம்புகளையணிந்த, வண்டு களொலிக்கும் அழகிய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருக்குச் செம்பாதி யாகிய திருமேனியையுடைய முதல்வரது மலைக் கண்—(எ-று) மலைக்கண் மறந்தாரெனக் கூட்டுக. நாகமணி என்பதற்குப் புன்னைமலையாதல் சடைநாகமென்னும் அணியையாதல் அணிநதஎனப் பொருள்கொண்டு ஒதிக்கு அடையாக்கினுமாம். ஐயோதி ஐம்பாலாகிய கூந்தலெனினும் பொருந்தும். குழல், முடி, கொண்டை, பனிச்சை, சுருள் இவற்றை ஐம்பாலென்பர். ஐயோதி அன்மொழித்தொகை. இது புறவொடுபுலம்பல்.

(உடு)

மணிக்குடநாடகன் மாறன்பதாகை வரித்ததுதம்
கணிக்குடனாடக வாழுமென்றலிம்மை காயுமையம்
பிணிக்குடனாடகப் பொற்கொன்றைவாங்கும்பெருமறைசை
யணிக்குடநாடக மால்பணியாதி யரனிடத்தே.

(இ-ள்.) மணிக்குடநாடகன் மாறன்பதாகை வரித்த
துதற்கணிக்கு - அழகிய குடநாட்டகத்துவாழுஞ் சேரலுக்
கும் பாண்டியனுக்கும் கொடிசனாயுள்ள வில்லையுங்கயலையும்
(முறையே) அமைத்தாதபோன்ற நெற்றியையுங் கண்ணையு
முடைய தலைவிக்கு, உடல்நாள்தகவாமூம என்றால் - சரீரம்
நெடுநாள் உயிரோடு வாழவேண்டுமானால், இம்மைகாயுமை
யறபிணிக்கு - இவ்வாட்டினை யறுக்கப்படும மயக்கநோய
தீர்த்தற்கு, உடன் ஆடகப்பொறு கொன்றை வாங்கும் - தா
மதியாது பொன்போலு மழகிய கொன்றைப்பூ மாலையை
வாங்குவருவீராக (ஆட்டினை யறுத்தல்வேண்டாம்), பெருமறை
சை அணிக்குட நாடகமால் பணிஆதி அரனிடத்தே - பெ
ரிய திருமறைக்காட்டிலே அழகிய குடக்கூத்தினைச் செய்
கின்றதிருமால்பணியுமாதியாகிய அரனிடத்தே - (ஏ-று.) அர
னிடத்தே வாங்குவருவீராகவெனக் கூட்டுக. இது வெறிவில
க்கல். துதலையுங்கண்ணையு முடையாளுக்குக் காயம் தினமே
றவாமூமானால் இத்தகனாவெட்டுதிர் மயக்கநோய் போதலுக்
கானால் கொன்றைமாலையை வாங்குமின் (மறியறுக்கவேண்
டாம்) எனப்பொருளுரைத்து வெறிவிலக்கிமாலைவாங்குதல்
எனக்கருத்துக் கூறுவாருமுளர். காயம் தினமேறவாமூதலே
தாய்தந்தையர் முதலியோர் கருத்தாமாதலின் அதன்பொரு
ட்டுத் தகரை வெட்டாதொழிவரல்ல ராதலின் வெறிவிலக்
காகாமையின் அவ்வுரை பொருந்தாமை யுணாக. (உசு)

இடங்கரடக்கய மேனின்றுகூப்பிட்டிரங்குமநதத்
தடங்கரடக்கயங் காத்தோன்சரமனைத் தையல்சன்ம
கடங்கரடக்கய மேறகுநான்மறைக் கான்புவனி
விடங்கரடக்கய நீர்போலெனைமுத்தி மேல்வைப்போ.

உ. கலைஞர்நினைவுகள் நூல் நுழைவு

(இ-ள்.) இடங்கள் அடக்கமேல் நின்று கூப்பிட்டு - சேன்னை-20.

முதலையானது பிடித்துவருத்தத் தடாகக்கரைமேல் நின்று அழைத்தது, இரங்கும் அந்தக்கரடத்தடவு கயம்காத்தோன் - வருந்திய அந்தமதசநினையுடைய பெரிய கஜேந்திரனென் னும் யானையைக்காத்த திருமால், சரம்-பாணமும், கன்மகள் மனைத்தையல் - மலைமகள் இல்லக்கிழத்தியும், ஏறு தமகரா - க்கயம் - இடபம தமதுகையிற பிடிக்குங்கொடியும், ஆகும் - ஆகப்பெற்ற, நான்மறைக்கான்புனி விடங்கா - நான்கு வேதங்களாலும் பூசிக்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந் தருளியிருக்கின்ற புனிவிடங்கர், ஆயம அடக்கும் நீர்பேல எனைமுத்திமேல்வைப்பர் ஏ - காச்ச்சிய இருமபானது அடக் கும் நீர்த்துளிபோல் எனனை முத்தியில் (இரண்டறக்கலக்கு மாறு) வைத்தருளுவர்—(எ-று.) புனிவிடங்கா - பூமியில் சத்தவிடங்கராயுள்ளார். (உள்)

மேல்விண்டுநாயக வில்லார்மறைசை விமலரிடப் பால்விண்டுவேதன் வலப்பாலுமாகப் படைத்தவர்வா யால்விண்டுநூனிரை சுற்றுஞ்சிலம்பிக கரசளித்த [ஊமே. போல்விண்டுமுத்தருங் கொள்வரெனனூற் கவிப்புன்சொல்

(இ-ள்.) மேல் நாயகவிண்டுவில்லார் - மேலாகிய தலை மையையுடைய மேருமலையை வில்லாகவுடைபார், மறைசை விமலர் - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற திரு மலர், இடப்பால்விண்டு வலப்பால் வேதனுமாகப்படைத்த வர் - இடப்புறத்தே திருமாலும் வலப்புறத்தே பிரமனுந் தோன்றும்படி சிருட்டித்தருளியவர், விண்டுமுத்தரும்-மூங் கிலினிடத்துப் பிறந்த முத்தாயுள்ளார், இவரும், வாயால் நூல்விண்டு நிரைசுற்றும் சிலம்பிக்கு அரசு அளித்தபோல்- வாயால் நூலினை நூறறு (த்தமக்கு ஆலயமாமாறு); வரிசை யாக அதனைச்சுற்றிப்பணிபுரிந்த சிலம்பிப்பூச்சிக்கு அப்ப ணியினையேற்று அரசளித்ததுபோல, என் நூறகவிப்புன்சொ ல்லுங்கொள்வர் - என்னூற்செய்யுட் புன்சொல்லினையும் ஏற் றவராய் என்னை அளித்தருளுவர்-(எ-று)கொள் என்னும் பொ

ருள்வினை உவமையினும் அளியென்னும் உவமவினைபொருளினும் சென்றியையும். முத்தரும் என்பதில் உம்மை சிறப்பு, சாரியையெனினுமாம். ச-ம் அடியில் “முத்தருமெற்கு மருள் வரிப்புன்சொற்கொண்டே” எனப்பாடங்கொள்வாருமுளா.

புன்காவேலி மறைக்காடரன்பரைப் புண்டரிசு
மின்னொமாயவ னுன்முகன்வாசவன் மேற்பதத்தின
மன்னுகவைப்பவர் காடோடுமாடு மகிழ்ந்துபுன்றோல
பன்னுகநஞ்சுடை பூணூணதாகப் படைத்தவரே.

(இ-ள்.) புன்காவேலி மறைக்காடர் - புன்கா விருட்சங்கள் சூழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டினையுடையார், அன்பரைப்புண்டரிகமின் ஆகம மாயவன் நான்முகன் வாசவன் மேற்பதத்தின் மன் ஆகவைப்பவர் - தமது அடியாராத் தாமமாமலரிருக்கும் இலக்குமியை மார்பிலணிந்த திருமாலும் பிரமனும் இந்திரனும் ஆகிய இவர்களது மேலாகிய பதத்திற்கும் தலைவராகவைத்தருளுகின்றவர், காடு ஓடு மாடு மகிழ்ந்து - (ஆயினும் தாம்) சுடுகாட்டினையும் ஓட்டினையும் மாட்டினையும் (இடமாகவும், பாத்திரமாகவும் வாகனமாகவும்) மகிழ்ந்துகொண்டருளி, புன்தோல் உடைபல் நாசம்பூண் நஞ்சு ஊண் அது ஆகப்படைத்தவர் ஏ-புல்லியதோல்வினை உடையாகவும் விடப்பல்லினையுடைய நாகத்தைப் பூணுகவும் நஞ்சை உணவாகவும் பெற்றவர் ஆவர்—(எ-று.) ஊணது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. (உக)

படைக்கந்தரத்தர் திருமறைக்காடர் பனிவரைமே
லடைக்கந்தரத்த நிறத்தாமகாமுகத் தன்னமன்னுள்
தொடைக்கந்தரத்த மருஞ்சுருளோதிச் சுரும்பினங்கா
ளிடடைக்கந்தரம்வரி னுங்களுக்கேபுழி யேற்றிடுமே.

(இ-ள்.) படைக்கந்தர் அத்தர் திருமறைக்காடர் பனிவரைமேல் - வேற்படையினையுடைய முருகக்கடவுளுக்குப் பிதாவாகியதிருமறைக்காட்டரசுரதுகுளிர்ச்சிபொருந்திய மலை யினிடத்தே, அடைக்கந்தரத்த நிறத்தாமகாமுகத்து அன்

னமன்னாள் - இலைகள் பொருந்திய வாசனையும் சிவப்பாகிய நிறமும் உடைய தாமரைமலர்போலும் முகத்தினையும் அன் னமபோலு நடையினையுமுடைய தலைவியின், தொடைக்கந் தரத்து அமருஞ்சுருள் ஒதிச்சுரும்பு இனங்காள்-மலைகுடிய மேகத்தையொத்த சுருண்ட கூந்தலினிடத்தப் பொருந்திய வண்டின் கூட்டங்களே, இடைக்கு அநதரம்வரின் உங்களுக் கேபழி ஏற்றிடும் ஏ - இடைக்கு முடிவுவருமாயின் உங்க ளுக்கே பழிசுமத்தப்படும். (எ-று.) ஏற்றிடுமென்பதிற்படு வினைதொகை. தாமரை, மலருக்காதலால் முதலாகுபெயர். அடை என்பதனை இயற்பெயர்ப்பொருளுக்கும், கந்தரத்த நிறம் என்பதனை ஆகுபெயர்ப்பொருளுக்கும், விசேடண மாக்குக; தாமரையும் மலரும் முதலுஞ் சினையுமாய் ஒருபொ ருளாமாதலின் அடைகளை எல்லாம் தாமரையாகிய முதலு க்கே ஆக்கிலும் அமையும். “அடைக்கந்த” என்பதற்குக்கந்த மடைதலையுடைய எனப்பொருள்கொள்ளிற்கந்தமென்னும் எழுவாயில் மகரங்கெடுத்தற்கு விதியின்மைபின் அது பொரு ந்தாமையுணராக. (160)

ஏற்றுக்கொடியர் திருமறைக்கானத்த ரேழுலகப் பேற்றுக்கொடியத்தர் திக்காடைநாதரைப் பேணிக்கொண் கூற்றுக்கொடியற்கு மஞ்சேனிநியிக் குவலயத்தே [டேன் தோற்றுக்கொடிவரை கேதனமாதந் தொலைந்தனளே.

(இ-ள்.) ஏற்றுக்கொடியர் - இடபக்கொடியினையுடையார், திருமறைக்கானத்தர் - திருமறைக்காட்டரசர், ஏழ் உல கப் பேற்றுக்கொடி அத்தர் - ஏழுலகங்களையும் பெற்றருளிய உமாதேவியாரைப் பாதித் திருமேனியிலுடையார், திக்கு ஆடைநாதரைப்பேணிக்கொண்டேன் - திக்காகிய வஸ்கிரத தையுடைய முதல்வராயுள்ளார், இவரை, விரும்பிவழிபடப் பெற்றேறாதலால், கூற்றுக்கொடியற்கும் இனி இக்குவலயத் தே அஞ்சேன் - இயமனாகிய கொடியவனுக்கும் இனி இப்பூமீ யில் அஞ்சுகின்றிலேன், தோற்றுக்கொடிவரை கேதனமாதம் தொலைந்தனள் ஏ - தோல்வியுற்றுக் காகவடிவம் எழுதப்பெ

ற்றகொடியினையுடைய மூதேவியும் என்னைவிட்டு நீங்கினள்.
(எ-று.) (௩௧)

தொலைவேதனையர் கருக்குழிவாய்ப்படுந் தொல்லைச்சென்ம
நிலைவேதனையென் றுழலுசல்போல நினையுநெஞ்சி
ஹலைவேதனைய பொருசாலஞ்சேலென் றுரைக்கெலென்றங்
கலைவேதனையன் பணிமறைக்காடவென் கண்முனின்றே.

(இ-ள்.) அனையர்கருக் குழிவாய்ப்படும் தொல்லைச்செ
ன்ம நிலைவேதனை தொலைவு ஏது என்று - அன்னையரது
கருப்பக்குழியிலே உண்டாகியுண்டாகி வருகிற பழையபிற
வியினது நிலைமையாகிய துன்பத்திற்கு முடிவில்லை என்று,
உழல் ஊசல்போல நினையும் நெஞ்சின் - ஆடுகின்ற ஊசலை
ப்போலுஞ் சலனமுறறெண்ணுகிற மனதினது, உலைவு ஏதம்
நைய ஒருகால் அஞ்சேல என்று உரைசகின் என்னும் - சஞ்
சலமும் துன்பமுமதீர ஒரு முறையேனும் நீ யஞ்சற்கவென்று
சொல்லியருள்வீராயின் அதனாலுமக்குக்குறைததுவோ, கலை
வேதன் ஐயன்பணிமறைக்காட எனகண்முன் நின்று ஏ -
வேதங்கனையுனர்ந்த பிரமனும் அவன் பிதாவாகிய திருமா
லும் வணங்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிசரே என் கண்ணெ
திரே நின்று—(எ-று.) நின்றுசொல்லி யருள்வீராயின் என
க்கூட்டுக, ஏது எனபது இன்மைகுறித்து நின்றது. (௩௨)

கண்ணச்சி ராகவரிசூழும் காமறைக் காடர்செந்தி
வண்ணச்சிரா சலமேரு வில்லாளி வலாவிடுதே
ருண்ணச்சி ராகவிழிக்கால வேலுறை விட்டுவிட்டுப்
பெண்ணச்சி ராள்வலவா விற்றசாது பிடியன்னமே.

(இ-ள்.) கள்ளச்ச இராகவரிசூழும் காமறைக்காடர் -
தேனை விரும்புகின்ற இசைபாடும் வண்டிகள் சூழப்பெற்ற
சோலைகையுடைய திருமறைக்காட்டிசர், செந்திவண்ண சிர
மேரு அசலவில் - மேரு மலையாகிய வில்லையுடையார், வலா
தோர்விடு - இவரது, மலையினிடத்தே (வினாந்து) தேரினைவி
டுவாயாக, உண்ணச்சகாலவேல் இராக விழிஉறை விட்டுவி

ட்டு - மையுண்ட, விடத்தினையும் இயமனது வேலினையுமொ
த்துச் சிவப்பாகிய கண்களினின்று நீர்த்துளிகளைச் சிந்திச்
சிந்தி, பிடிஅன்னம் இறங்காது பெண் அச்சு இராவலவா -
ஒருபிடி அன்னமும் இறக்கமில்லாமல் தலைவி உடலொடு
கூடிவாழாள், தேர்ப்பாளே—(எ-று) அன்னமும் என்பதில
எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. (௩௩)

அன்னம் பலவதும் புண்ணைச்சேக் கையமர்மறைசை
முன்னம் பலவன் முடித்தசடாதர மூர்த்திதில்லைப
பொன்னம் பலவன்பினாகி கங்காளன் புராந்தகன்சீர்
வன்னம் பலவன் பசுபதிநாதனென் வானுணையே.

(இ-ள்.) அன்னம் புண்ணைதும் பல்லவச்சேக்கை அமர்
மறைசைமுன் - அன்னப்புட்கள புண்ணைமரத்தினது நறுந
தளிராலாய சயனத்திறுயிலுந திருமறைக்காட்டு முதல்வர்,
அம்பு அலவனமுடித்த சடாதரமூர்த்தி - கங்கையினையுஞ்சந
திரனையுநதரித்த சடையினையுடைய மூர்த்தியாயுள்ளாரா, தில
லைப்பொன்னம்பலவன் - சிதம்பரத்திலே கனகசபையை
டையார், பினாகி - பினாகமென்னும் விலையுடையார், கங்கா
ளன் - முழுவெலும்பையுடையார், புராந்தகன் - முப்புரங்க
ளைத்தகித்தவர், சீர்வன்னம்பலவன் - சிறந்த பலநிறங்கனையு
டையார், பசுபதி - ஆன்மாக்களுக்குப் பதியாயுள்ளார். நா
தன் - இறைவா, என்வானுணையே - இவர் எனக்குப்பெரி
யதுணையாவர்—(எ-று.) முதலடியிற் பல்லவமென்பாலது
பலவமென விடைக்குறைந்து நின்றது. (௩௪)

வானப்பிறையையும் வாடைப்புலியையு மையல்செய்யுந்
தேனப்பிறையையுந் தெனறலையுங்கண்டு சில்லரிக்கண்
மீனப்பிறைக்கு மடமாண மேவிலர் வேடனிட
மூனப்பிறைச்சிக் குகந்தார் மறைசையுகந்தவரே.

(இ-ள்.) வானப்பிறையையும் - வானத்திற்குள்றும்
பிறைமதியையும், வாடைப்புலியையும் - வாடைக்காற்றுகிய
புலியையும், மையல்செய்யுந் தேன் அப்பு இறையையும் -

மயக்கத்தைச்செய்கின்ற தேன் பொருந்திய மலராகிய அம் பிழையுடைய மன்மதனையும், கண்டு சில்லரிமீன்கண் அப்பு இறைக்கும் மடமாணை மேவிலர் - கண்டு சிலவரிகள் பொருந்திய மீன்போன்ற கண்ணினின்றும் நீரைச்சொரிகின்ற இளமான்போன்ற எனது பெண்ணை அணைந்தனரில்லை, வேடன் இடும் ஊன் அப்பு இறைச்சிக்கு உகந்தார் - வேடராகிய கண்ணப்பநாயனாிட்ட ஊன் அப்பிய இறைச்சிக்கு விருப்பங்கொண்டவராகிய, மறைசை உகந்தவரே - திருமறைக்காட்டில் மகிழ்நது வீற்றிருக்கும் சிவபிரான்—(எ-று.) நற்றயிரங்கல். தேனப்பு வலித்தல் விகாரம் (௩௩)

உகந்தாவடிக்கு மிடையர் தம்பாலனையுண்டுகடற் சகந்தாவடியனுக் கெட்டாத ஞானத்தலத்துமுத்திச் சுகந்தா வடிதமிழ் நான்மறைக்காட துணைவரியம் பகந்தாவடி செல்குழை யாண்மருவிய பாகத்தானே.

(இ-ள்.) உகந்து ஆ அடிக்கும் இடையர்தம் பால்அனை உண்டு - களிப்போடு பசுக்களையடித்தோட்டு மிடையர்களிடத்துப்பாலினையுந் தயிரினையுமுண்டு, கடல் சுகந்தாவு அடியனுக்கு எட்டாத - கடல்கூழ்ந்த உலகமுழுவதூந்தாவி யளநதபாதத்தினையுடைய திருமாலுக்கு மறிதற்கரிய, ஞானத்தலத்து முத்திச்சுகந்தா - ஞானபூமிக்கண்விளங்கும் முத்தியின்பத்தைத்தந்தருளும், வடிதமிழ் நான்மறைக்காட - ஆராயப்பட்ட முத்தமிழ் வழங்கும் நான்கு வேதங்களும் பூசித்த திருமறைக்காட்டிசரே, துணைவரி அம்பகம் தாவடிசெல்குழையாள் மருவியபாகத்தன் ஏ - இரண்டாகிய வரிபொருந்திய கண்கள் போர்க்குச் செல்லப்பெற்ற காதினையுடைய உமாதேவியார் பொருந்திய பாகத்தினை உடைபவரே—(எ-று) (௩௬)

பாகனகனிமொழியா யுனது பனிமுகமாந் கோகனகநிலவுந் துணைப்பானலிற் கோடல்கண்டே
குகநகநிமிரும் புலிப்பாதரு நாடவன்று

(இ-ள்.) பாகு அனகணிமொழியாய் - தேன் பாகை யொத்த கணிந்தசொல்லீனையுடையாய் - உனது பணிமுகமாம் கோகனகம் நிலவுந்துணைப்பானலிற் கோடல்கண்டேன் - உனது குளிர்ந்த முகமாகிய தாமரைமலரில் விளங்காநின்ற இரண்டுநீலோற்பலமலரின்மீது காந்தண் மலரு மலரக்கண்டேன், நாக(ப்பாதர்) நகநிமிரும் புலிப்பாதரும் நாட-பதஞ்சலி முனிவரும் நகம் நியீரும் வியாக்கிரபாத முனிவரும் தரிசனம் பண்ணும்படி, அன்று மாகனக நிலைமன்றாடி. வேதவன மலைக்கே - அந்நாளிலே பெரிய பொன்னாலாகிய நிலைபெற்ற அம்பலத்தினிடத்தே ஆடியருளிய சிவபிரானது திருமறைக்காட்டு மலையினிடத்தே—(எ-று.) பானல் - கண்கள். கோடல் - கை. நகையொளியும் வெள்வனையொளியும் பரவிய கையைக்கோடல் (வெண்காந்தன்) என்னப்பட்டது. துணைப்பானலிற் கோடல் என்பது உருஉக உயர்வு நவிற் சியணி—இஃது நாணிக்கண் புதைத்தல் (௩௭)

மலைக்கார்முகந்தர யாழைப்பழிமொழி மான்குறையா நிலைக்கார்முகமதி யாள்பங்கனே நிறை காய்கந்திச்சூழலைக்கார்முகந்திடும் வேதாரணிய வருநதுயரர் [தி.வே. தொலைக்கார்முகந்தயி யேன்சொல்லுவேனென்ன சொன்ன

(இ-ள்.) மலைக்கார்முகம் - மேருமலையாகிய வில்லையர், தரயாழைப் பழிமொழிமான் குறையாம்நிலைக் கார்முகமதியாள் - மேலாகிய யாழின் இசையைப்பழிக்கும் மொழிபொருந்திய களங்கம் குறையாகிய நிலைமையையுடைய பெருமைபொருந்திய முகமாகிய மதியினையுடைய உமாதேவியாரையும், பங்கனே - (இடப்) பாதித்திருமேனியிலுடையவரே, காய்கிறைகந்திச் சூழலைக்கார்முகந்திடும்வேதாரணிய - காய்கணிறைந்த கமுகஞ்சோலையை மேகம் முகக்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிசரே, அருந்துயரர்தொலைக்க ஆர்முகம்தயி யேன் சொல்லுவேன் சொன்னதில் என்னவ - எனது அரிய துக்கங்களைப் போக்கும்வண்ணம் யார்மாட்டுத்துணையற்ற யான்சொல்லுவேன்? அப்படிச் சொல்வகிலும் பிரயோச

னம் யாது? (எ-று) சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை மான் என்றும் முயல் என்றும் உலகோர் கூறுவர். முகத்தல் மணத்தல், மோத்தல், தொலைக்கவென்பதில் அகரம் தொகுக்கப்பட்டது. முகம் ஏழனுருபு. “மலைக்கார்முகதர” எனப்பாடமாயின் மலையினை வில்லாகக்கொண்டவரே, எனப் பொருள் கொள்க. கார்முகந்தர என்பது வடமொழிச்சந்தியன்று ஆதலின் இப்பாடத்திற்கு அப்பொருள் பொருந்தாமையுணர்க. (௬அ)

சொன்னச்சிலம்பு குழைத்தவில்லான் சுருதிப்பதியான் வன்னச்சிலம்பிக் கரசளித்தான் வெற்பின் மாணிழைசண்மின்னச்சிலம்பு கலைநனையாமன்மெய் வேர்வரும்பச்சின்னச்சிலம்படி யாய்குடைந்தாயொரு தேன்சுனையே.

(இ-ள்) சொன்னச்சிலம்பு குழைத்தவில்லான் - பொன்மயமாகிய மேருமலையைவளைத்த வில்லாகஉடையார், சுருதிப்பதியான் - திருமறைக் காட்டினையுடையார், வன்னச்சிலம்பிக்கு அரசளித்தான் - அழகிய சிலம்பிப்பூச்சிக்கு அரசினைக் கொடுத்தருளியவர், வெற்பின் - இவரது, மலையினிடத்தே, மான் இழைகள்மின்னச்சிலம்புகலை நனையாமலமெய்வேர்வு அரும்ப - சிறந்த ஆபரணங்கள் (நன்கு இட்டு) விளங்கவும் ஒலிக்கின்றகலைகள் நனையாதிருக்கவும் உடலினிடத்தே வியர்வுதோன்றவும், சிலம்பு சின்ன அடியாய்-சிலம்பினைத்தரித்த சிற்றடியினையுடையாய், ஒருதேன் சுனைகுடைந்தாய் - ஒருதேன்சுனையிலே நீ நீர்வினையாடலைச் செய்தாய்- (எ-று) இது மிகவும் வியக்கத்தக்கதென்பது எஞ்சிநின்றது. இஃது தோழிசுனையாடல் கூறிநகைத்தல். (௬க)

தேன்றதும்பிக்குளிர் தாமரைப்பீடிகைச் செல்வனும்வாய் நன்றதும்பிக்கருண் மாயனும்வான்புவி நண்ணியதுங் கின்றதும்பித்தவ ராற்கிட்டுமோகிடை யாவுலக - மீன்றதும்பிக்குழல் சேர்மறைக்காட னீரண்டையுமே.

(இ-ள்) தேன்ததும்பிக் குளிர் தாமரைப்பீடிகைச்செல்வனும் - தேன்வழிந்து குளிரப்பெற்ற தாமரைமலராகிய வாசனத்தையுடைய பிரமனும், வாய்நான்ற தும்பிக்கருள்மாயனும் - வாயானது தொங்குகின்ற யானைக்கு அருள்செய்து காத்தவனாகிய திருமாலும், வான்நண்ணிய தம்புலிகின்ற தும்பித்து - முறையே (அன்னவடிவமாய் முடியைக்காண) வாசனத்திற்பறந்ததும் (வராகவடிவமாய் அடியைக்காணப்) பூமியைப் பிளந்ததும் பைத்தியமேயாம், அவரால் கட்டுமோ கிடையா-அவர்களாற்கிட்டப்படுமோ? (அவர்கட்குக்) கிடைக்கமாட்டா, உலகமான்றதும்பிக் குழல்சேர் மறைக்காடன் இரண்டையும் ஏ - உலகத்தைப்பெற்றருளிய வண்டிகள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய திருமறைக்காட்டிசரது அடியுமுடியுமாகிய அவ்விரண்டும்— (ஏ-து.) கட்டுமோவென்பதற் படுசொற்றொகை. இரண்டையும் என்பதில் ஐசாரியை. இரண்டும் கட்டுமோ கிடையா வெனக்கூட்டுக. (சு0)

இரண்டந்தகரங் கிருந்தன்னபார்வை யிணைச்சுரும்பர் புரண்டந்தகர மருவியகோதையைப் பொன்னில்வைத்தார் முரண்டந்தகர வைவேலாகடற்றிரா முத்தச்சங்கங் குரண்டந்தகர வெறிமறைக்காடன் குளிர்கிரிக்கே.

(இ-ள்.) இரண்டுஅந்தகர் அங்கு இருந்தன்ன - இரண்டு கூற்றுவர் அங்கிருந்தாற்போலும் விளங்குங்கண்களையும், இணைச்சுரும்பர் புரண்டு அந்தகரம் மருவியகோதையை - இணைந்தவண்டிகள் புரளப்பெற்று அழகிய மயிர்ச்சார்தும் பூசியகூந்தலையும் உடைய தலைவியை, பொன் இல்வைத்தார் - அழகிய இல்லினிடத்தே (காவலிற்) செறித்தனர், முரண்டந்தகரவைவேலா - வலிபொருந்திய கையின் கண்கூரிய வேலையுடைய தலைவரே, கடல்கிரா முத்தச்சங்கம் குரண்டந்தகர எறிமறைக்காடன் குளிர்கிரிக்கே - கடலினது அலை பாசுது' முத்துக்களையுடைய சங்குகளை (த்தன்கண்ணுள்ள மீனைக் கவரவிருக்கும்) கொக்குகள் சிதையும்படி வீசந் திரு

மறைக்காட்டையுடைய சிவபெருமானது குளிர்ச்சிபொருந்
திய வராயினிடத்தே—(எ-று) வராயினிடத்தே இற்செ
றித்தாரென முடிக்க. கிரிக்கு உருபுமயக்கம். இஃது இற்செ
றிவறிவுறுத்துவரைவுகடாதல். (சக)

கிரிதாரகையணிந் தாலென்னமுத்தங் கிடந்தகொங்கை
அரிதாரமன்னவ எம்பகங்சாட்டு மருக்கன்மதி
யெரிதாரவெற்பு விழியாசனத்த னெழின்மறைசை
விரிதாரகப்பொரு ளானேறுகந்தவன் மெய்யொளியே.

(இள்-.) கிரிதாரகை அணிந்தால் என்ன - மலையானது
நட்சத்திரமாலையைத் தரித்தாற்போல, முத்தங்கிடந்தகொங்
கை அரிதாரம்அன்னவள் - முத்துவடங்க ளணியப்பெற்ற
முலையினையுடைய இலக்குமியையொத்த தலைவியினது, அம்
பகம் காட்டும் - கண்ணானது (சிவப்புற்றுக்) காட்டுகின்றது,
அருக்கன்மதிஎரி விழிதாரவெற்பு ஆசனத்தன் - சூரியனையும்
சந்திரனையும் அக்கினியையும் விழியாகவும் வெள்ளிமலையில்
எழுந்தருளியிருக்கும் தானமாகவும் உடையவரும், எழில்ம
றைசை விரிதாரகப்பொருள் - அழகிய திருமறைக்காட்டில்
வியாபகமாகிய பிரணவப்பொருளாக வுள்ளவரும், ஆனேறு
உகந்தவன் - இடபவாகனத்தை விரும்பிச்செலுத்தி யருள்ப
வருமாகிய சிவபிரானது, மெய் ஒளி ஏ - திருமேனியின்
ஒளியை—(எ-று.) மெய்யொளியைக் காட்டும் எனக்கூட்டுக.
இஃது குறிப்பறிந்து புலந்தமைகூறல் (சஉ)

மெய்த்துத்தியான பணியாபரணன் விரைமருவுங்
கொத்துத்தியானஞ் செறிமறைக்காட்டுறை கோணையெண்ணி
பொய்த்துத்தியானம் புறுசெருக்கற்றுப் புலனடங்க
வைத்துத்தியான சமாதிசெய்வார்க்கில்லை வன்பிறப்பே.

(இ-ள்.) மெய்த்துத்தி ஆனபணிஆபரணன் - தமது
திருமேனியில் படப்பொறிகளையுடைய தான பாம்பின ஆப
ரணமாக உடையவராகிய, விரைமருவும் கொத்துஉத்தியா
னஞ்செறி மறைக்காட்டுறைகோண எண்ணி - வாசனைபொ

ருந்திய பூங்கொத்தினையுடைய சோலைநெருங்கிய திருமறைக் காட்டி வெழுந்தருளியிருக்கின்ற இறைவரைச் சிந்தித்து, பொய்த்து உத்தியால் நம்புறு செருக்குஅற்று - பொய்யம்மையுடைத்தாய உத்தியினாலே நம்புகின்ற மதத்தினை நீங்கப் பெற்று, புலன் அடங்கவைத்துத் தியானம் சமாதிசெய்வார்க்கு வன்பிறப்பு ஏ இல்லை - இந்திரியங்களை அடங்கச்செய்து தியானமும் சமாதியும் செய்கின்றவர்களுக்கு வலியபிறப்பு இல்லையாகும்—(எ-று.)

வன்போதகவல்லிய நெடுங்காண்சென்று மார்புடம்பி
 னென்போதகவல்லி யன்மாதவம்புரிந் தேனினைப்பீர்
 பொன்போதகவல்லி யன்பார்கருதி புரத்தபத்த
 ரன்போதகவல்லி யங்கொன்றையாயென் றறைந்திடமே.

(இ-ள்.) வன்போதகவல்லிய நெடுங்காண்சென்று - வலிய யானையும் புலியும் உள்ள நெடியகாட்டினிடத்தே போய், மார்புஉடம்பின் என்புஒதக வல்லியல் மாதவம்புரிந்து ஏன்இனையீர் - மார்பிலும் உடம்பிலுமுள்ள எலும்பு (தசை) ஒழியும்வண்ணம் கடியவியல்பினையுடைய பெரியதவத்தினைச் செய்து ஏன் இளைக்கின்றீர்கள், பொன்போதகவல்லி அன்பு ஆர்கருதிபுரத்த - இலக்குமியும் ஞானத்தையுடைய சரசுவதியும் அன்போடுபொருந்திய திருமறைக்காடரே, பத்தர்அன்பு ஒதுஅக அல்லிஅம் கொன்றையாய்என்று அறைந்திடும்ஏ - பத்தர்கள் அன்பாற்றுதிக்கப்பெற்ற அகவிதழ்களையுடைய கொன்றைப்பூமாலையைத் தரிதவரேஎன்று சொல்லித்துதியுங்கள்—(எ-று.) அங்ஙனம் துதித்தலே பெல்லாத்தவப்பயனையும் கொடுக்கும்என்பது எஞ்சினின்றது. ஒதக - என்பதில் ஒருவு என்னும் பகுதி ஒரு எனத்திரிந்து பின் வகர உகரமும் கெட்டுநின்ற ஓ பகுதி, தக துணைவினை; மேதக பகுதக என்றூற் போலும். (சச)

அறைக்கண்டவழகு விக்கிரிவேத வனத்தண்ணினே
 வறைக்கண்டரிய பிரானிறத்தாராப்பொன் மானத்துய்த்துப்

பிறைக்கண்டவேணியிற் பாணியும்பாணியிற் பேர்மழுவுங்
கறைக்கண்டமுந்தரச் செல்லுதல்பார்த்தி கருங்குழலே.

(இ-ள்.) அறைக்கண் அருவிதவழ்கிரி வேதவனத்து
அண்ணினோம் - கற்பாறையில் அருவியோடுகின்ற மலைக்கு
மும் திருமறைக்காட்டினையாம் வந்துஅடுத்தோம், மறைக்கு
அண்டரியபிரான் இறந்தானாபொன் மானத்துஉய்த்து - வே
தத்திற்கு எட்டுதற்கரிய சிவபெருமான் இத்தலத்து இறந்தவ
ரைச் சுவர்ணவிமானத்து ஏற்றி, வேணியிற் பிறைக்கண்
டம் பாணியும் - சடையிலே பிறைத்துண்டத்தையும் கங்
கையையும், பாணியிற் பேர்மழுவும் - கையிலே ஆடுகின்ற
மழுவையும், கண்டம் கறையும் - கண்டத்திலே விடக்கறை
யையும், தர - தந்தருள (ச்சாரூபம்பெற்று), செல்லுதல்
கருங்குழலேபார்த்தி - (அவ்விமானத்து) செல்லுதலைக் கறுத்
தகூந்தலையுடைய பெண்ணே காண்பாயாக—(ஏ-று.) செய
வென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகிய தரவென்பது
இறந்தகாலம் குறித்துநின்றது. இது பதியணித்தென்றல். (சுரு)

கருமந்திரிகரணம் வேறுமாறுங் கயவர்ப்பற்றித்
தருமந்திரியு மெனையாள்வையோவெற்றித் தானவர்தம்
பெருமந்திரியை யுதரத்தில்வைத்த பிரானளகை
யொருமந்திரிநண்ப நேமறைக்காட்டுறை யுத்தமனே.

(இ-ள்.) கருமம் திரிகரணம் வேறுமாறும் கயவர்ப்
பற்றி - செயல் வேறுகவும் மனவாக்குக் காயமாகிய திரிகர
ணங்கள் வேறுகவும் மாறுபடுகின்றகீழோரைத் துணையாகப்பி
டித்து, தருமம்திரியும் எனையுள்வையோ - இயல்பு மாறுபடு
கின்ற என்னையும் ஆண்டருளுவீரோ?, வெற்றித் தானவர்தம்
பெருமந்திரியை உதரத்தில் வைத்தபிரான் - வெற்றிபொருந்
திய அசுரரது பெரியமந்திரியாகிய சுக்கிரனை வயிற்றின்கண்
வைத்தருளிய சிவபெருமானே, அளகை ஒரு மந்திரி நண்ப
னே - அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய ஒப்பற்ற குபேரனுக்கு நண
பினையுடையவரே, மறைக்காட்டுறை உத்தமனே - திரும
றைக்காட்டி வெழுந்தருளிய உத்தமரே—(ஏ-று.) - (சுசு)

உத்தமரத்தி யுரியார்மறைசை யொருத்தர்வெள்ளோ
லத்தமரத்தி னிறைகங்கைவேணிய ராலெரித்த
நத்தமரத்தி முரசான்செழுங்கணை நல்கமுன்னுள்
வைத்தமரத்தின் மெய்தனூரில்வெந் நீர்விடுமங்கையரே.

(இ-ள்.) உத்தமர் - மேலாயவர், அத்திஉரியார் - யானை
யினது தோவீணியுடையார், மறைசை ஒருத்தர் - திரும
றைக்காட்டி. லெழுந்தருளிய ஏகர், வெள்ளூலம் தமரத்தின்
நிறைகங்கை வேணியரால் எரித்த - வெண்மையாகிய அலை
யினதொலி நிறைந்தகங்கையைச் சடாபாரத்திலே தரித்த
இச்சிவபெருமானால் எரிக்கப்பட்ட, நத்துஅமர் அத்திமுரா
சான் செழுங்கணைநல்க - சங்குகள்பொருந்திய கடலாகிய
முரசினையிடைய மன்மதனுக்குச் செழித்தமலராகிய பாணத்
தைக்கொடுக்க, முன்னுள்வைத்த மரத்தின்னூரில் மெய்வெம்
நீர்விடும் மங்கையரே - முற்காலத்தில்வைத்துப் பயிர்செய்த
மரத்தினது வேரில் மெய்யாகவே வெந்நீரை விடுவீர்களாக
தோழிகளே—(எ-று.) தலைவி வருந்தல் (சஎ)

மங்கலமந்தர முன்னுதரின்கண்ட வண்ணங்கண்டு
சங்கலமந்தர வங்கொண்டுகூனிச் சரிமுகஞ்சார்ந்த
இங்கலமந்தர மத்தான்கையிற்புக் கிருந்ததுநா
கங்கலமந்தர தம்புவியான்மறைக் கானமின்னே.

(இ-ள்.) மங்கலம் அந்தரம் உன்னுத - மங்கலத்திற்கு
முடிவு கருதப்படாத, நின்கண்ட வண்ணங்கண்டு - உன்னு
டைய கழுத்தினதழகைக்கண்டு, சங்கு அலமநது அரவங்
கொண்டு கூனிச் சரிமுகஞ்சார்ந்து - பாஞ்சசன்னியமென்
னும் சங்கமும் சுழன்று ஏங்குதலை யுற்றுவளைந்து சரித்த
முகத்தினையுடையதாய், இங்கு அல மந்தர மத்தான்கையிற்
புக்குஇருந்தது - இவ்விடத்தும் அன்று, (வைகுண்டத்திலே)
மந்திரகிரியை மத்தாகக்கொண்ட திருமாலினது கையினிடத்
தே போயிருக்கப் பெற்றது, நாகம் கலம் அந்தப் புவித்தத்
தூண் மறைக்கானமின்னே - சர்ப்பத்தை யாபரணமாகவும்

அழகிய பூமியை இரதமாகவுமுடைய சிவபிரானது திருமறைக்காட்டிலிருக்கும் மாதே—(எ-று.) இங்கலமந்தரம் என்பதற்கு இவ்வலகத்தில் அமைதிபெற்ற மந்திரகிரியெனினும் பொருந்தும். அந்த என்பதைப் பண்டறிசுட்டாக்கினுமாம். இஃது நலமபுனைந்துரைத்தல் (சஅ)

கானவண்டானக் களிற்றைவர்க்காகக் கழுவிற்றங்கு
மானவண்டானது காணுததாமரை யானுஞ்செவ்வி
ஞானவண்டானத் துறைவோனும்வாவியி னுடிக்கொத்து
மீனவண்டானந் திரிமறைக்காட் டிறைவித்தகனே.

(இ-ள்.) கானவண்டானக் களிற்று ஐவர்க்காக - காட்டிலே திரிகின்ற மிக்க மதத்தினைச்சொரியும் யானைகளை யுடைய பஞ்சபாண்டவர்களின் நிமித்தமாக, கழுவில்ல்தங்கும் மான வண்டுஆனது காணுததாமரையானும் - நீரில்நாட்டிய கழுமுனையிற் றங்கிய பெருமைபொருந்திய வண்டுவடிவமான திருமாலாற் காணுதற்கரிய பாததாமரையை யுடையாரும், செவ்வி அண்ணானதானத்து உறைவோனும் - அழகு பொருந்திய ஞானபூமியிலிருப்பவரும், வாவியில் நாடிக்கொத்தும் மீனவண்டானம் திரி-தடாகங்களிலே ஆராய்ந்து கொத்திக்கொள்ளு மீன்களையுடைய நானாகள் திரியப்பெற்ற, மறைக்காட்டுறை வித்தகன் ஏ - திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளிய பெரியோர்—(எ-று.) “மீன” என்பது மீன் என்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த குறிப்புப்பெயரெச்சம், மகர வீறு கெட்ட மீனம் எனினுமாம். (சக)

வித்தந்தியாக முதவாலுலோபர்க்கு வீணிற்சொற்பாட்டைத்தந்தியாக பதியென்பரான்முத லாம்பிள்ளையை மைத்தந்தியாகப் பெறுமறைக்காடர் வயங்குமுண்மைச் சித்தந்தியாகத் தியாகரைப்பாடிவர் தீங்கறவே.

(இ-ள்.) வித்தந்தியாகம் உதவாலுலோபர்க்கு - திரவியத்தைப் (புகழும் புண்ணியமும் அடையுமாறு) கொடாதலுலோபிகள் பொருட்டு, வீணிற் சொற்பாட்டைத் தந்துமாக

பதி என்பர் ஆல்-யாதொரு பயனும்ன்றிப் புகழ்ச்சிக்கவிபாடி அவர்களை நூறு யாகங்களைச் செய்த தேவேந்திரனேயென்று கொண்டாடுவர், முதலாம்பிள்ளையை மைத்தந்தியாகப் பெறு மறைக்காடர்-முதற்பிள்ளையாகிய விநாயகரைத் கரிய யானை முகம் உடையவராகப்பெற்ற திருமறைக்காடரும், வயங்கும் உண்மைச்சித்து - விளங்குகின்ற மெய்ம்மையான சித்துவடி. வமா யுள்ளாரும், அந்திஆகத் தியாகரைத்தீங்கு அறப்பாடி. லர் ஏ - செக்கர் வாணத்தையொத்த சிவநத திருமேனியையு டைய தியாகராஜருமாகிய சிவபெருமானைத் தமதுபாவங்கள் கெடப் பாடுதலைச் செயயார்—(எ-று.) இவர் ஊழிருந்தபடி என்னை? என்பது எஞ்சுகின்றது ஆல் ஏ அசைகள். (10)

தீங்கரும்பாரஞ் சொரிவயல்வேதத் திருவனத்துக் கோங்கரும்பார மணிமுலைச்சாமளக் கோமளப்பெண் பாங்கரும்பாரண சூலாயுதாவிப் படிவச்சுமை தாங்கரும்பார மினிப்பிறவாமுத்தி தந்தருளே.

(இ-ள்.) தீங்கரும்பு ஆரம்சொரிவயல் திருவேதவனத் து - இனியகரும்புகள் முத்தினைச்சொரியும் கழனிகள்சூழ்ந்த அழகிய திருமறைக்காட்டினிடத்தே, கோங்குஅரும்பு ஆரம ணிமுலைச் சாமளக்கோமளப் பெண்பாங்கர்உம்பா - கோங்க ரும்புபோன்ற சந்தனமணிந்த முலையினையும் பசிய நிறத்தி னையுமுடைய அழகிய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய மஹாதேவரே, ரணகுல ஆயுதா - யுத்தத்தில் வெற்றிபெ றும் சூலாயுதத்தையுடையவரே, இப்படிவச் சுமைதாங்க ரும்பாரம் - இவ்வுடலமாகிய சுமைபொறுத்தற்கரிய பார மாயிருக்கின்றது ஆதலால், பிறவாமுத்தி இனித்தந்தருள் ஏ - பிறவாத வீடுபெற்றை இனிநீர் தந்தருளுவீராக—(எ-று.) தீங்கரும்பாரஞ் செறியெனப்பாடமாயின் இனிய கரும்பிற் பொருந்திய சாறுகிறைந்த எனப் பொருள்கொள்க. (10)

தந்தம்படைத்த களிஞென்றுதாக்கத் தனிபுரந்து நூந்தம்படைத்தலை வேல்விழிக்கண்ணியை ரோக்கியதா

னந்தம்படைத்தலைச் சால்வழியூர்ந்திடு நான்மறைசை
யிந்தம்படைத்த சடையான்வெற்பாடவ ரெண்சிங்கமே.

(இ-ள்.) தந்தம்படைத்தகன்று ஒன்று தாக்கத்தனிபுர
ந்து - கொம்பினையுடைய யானை ஒன்று எதிர்க்க (அதனைக்கொ
ன்று)காத்து, நும்தம் தலைவேற் படைவிழிக்கண்ணியை நோக்கி
யதுஆல் - உங்கள் தலைமையாகிய வேற்படைபோலுங் கண்
ணினையுடைய பெண்ணை நோக்குற்றது, நரது அம்படைச்
சால் வழித்தலை ஊர்ந்திடும் நான்மறைசை - சங்குகள் அழகிய
படைச்சாலின்வழியிலே ஊரப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிலே
வீற்றிருக்கின்ற, இந்து அம்பு அடைத்த சடையார் வெற்-
ஆடவர் எண்சிங்கமே - சந்திரனையும் கங்கையையும் தரித்து
ள்ள சடையினையுடைய சிவபிரானது மலைக்கண் ஆண்மை
யையுடையோர் மகிக்குநதலைவராகிய சிங்கம்—(எ-று.) சிங்
கம் நோக்குறறது எனக் கூட்டுக. இஃது பாங்கியறத்தொடு
நிற்றல். (102)

சிங்கமுருக்குவன் நென்காலனாவியைச் செப்பிவிப்போர்
கங்கமுருக்குர னாய்விருந்துண்ணக் கனத்திடுமென்
னங்கமுருக்கும் பிணியங்குமிங்கு மலையவைத்தாய
பங்கமுருக்கிதழ் சேர்மறைக்காட்டுறை பண்ணவனே.

(இ-ள்.) தென்காலன் செப்பில் இப்போர்சிங்க ஆவியை
முருக்குவன் - தென்றிசைக்குரிய இயமன் சொல்லுமிடத்து
இந்த (எனது) பெயருங்கெடும்வண்ணம் (முடிவில்) உயிரி
னைக்கொண்டுபோய் வருந்துவன், கங்கம் உருக்குரல் நாய்
விருந்துண்ணக் கனத்திடும் என் அங்கம் பிணி உருக்கும்-பரு
ந்துகளும் கோபத்தோடு குகாக்கும் நாய்களும் விருந்தாகத்
தின்னும்படி பருத்திருக்கும் எனது சரீரத்தை (இப்போது)
வியாதிகளுக்குக்கி வருத்தும், அங்கும் இங்கும் அலையவைத்
தாய் - இவ்வகையாக இம்மையினும் மறுமையினும் என்னை
வருத்தமுற்றலையும் வண்ணம் செய்தீர், பங்கு அம்முருக்கி
தழ்சேர்மறைக்காட்டுஉறை பண்ணவன் ஏ - பாதித்திருமேனி
யில் அழகிய முருக்கமலரினையொத்த அதரத்தையுடைய

உமாதேவியார் பொருந்தப்பெற்ற திருமறைக்காட்டி லெழுந்தருளியிருக்கும் மஹாநீதேவரோ—(எ-று.) இனி யித்துயரினை யொழித்தருள்வீராக என்பது எஞ்சிரின்றது. முருக்கிதழ் அன்மொழித்தொகை. செப்பிலின்னையென்பது உம்பாடம்.

பண்ணமுதலையின் சொல்லிபங்காளன் பகைவிடம் வன் கண்ணமுதலையி னேமியையேவிய கண்ணனுயி ருண்ணமுதலையின் ரோன்மறைக்காடனை யுண்டென்பதே யெண்ணமுதலையின் கானிடைப்பூவி வினிரஞ்சமே.

(இ-ள்) பண் அமுது அலை இன் சொல்லிபங்காளன் - இராகத்தினையும் அமிர்த்தத்தினையும் வென்ற இனிய மொழியினையுடைய உமாதேவியாரைப் பாதித்திருமேனியிலுடையாரும், பகைவிடம் வன்கண்ணமுதலையின் நேமியை ஏவிய கண்ணனுயிர் உண்ணமுதல் ஐயின்ரோன் - பகையாகிய விடமானது கொடியமுதலையின்பேரில் சக்கரத்தைவிடுத்த திருமாலுயிரை யுண்ணுதற்குமுன்னே அதனை யுண்டருளிட வருமாகிய, மறைக்காடனை - திருமறைக்காட்டி. றைவரை, ரஞ்சமே இனி ஐயின்கானிடைப்பூவில்உண்டு என்பதே முதல் எண்ணம் - மனமே இனி கோழைக்காட்டி. னிடையேயுள்ள நமது இதையகமலத்தில் துணையாயுள்ளார் எனத்துணிதலே மேலாகிய எண்ணமாம்—(எ-று.) முதலையின் கானிடைப்பூவில் என்பதற்கு செங்கிடைக்காட்டினிடத்துள்ள மலர்போலும் பயனற்றவெனமனத்திற் குவமையாக்குவாரா முளர். “கோழைக்காட்டிலுள்ள பூப்போன்ற மனமே” யெனப்பொருள் கூறுவோர் உரை உவமை இல்பொருளாய யாதோரியையுங் குறித்து நின்றவின்மையாற்போலியுரையாமென்க. ஐயின்ரோன் மொழிமுதற்போலி. (௫௪)

ரஞ்சத்திருக்கு மதிநீயைம்பூத நிலயமுநீ
 கஞ்சத்திருக்கு மரிசேருங்கண்ணனெண் கண்ணனுநீ
 வஞ்சத்திருக்கு மலமாயைநீங்கிய மாதவத்தோர்
 தஞ்சத்திருக்கு வனத்துறைகாரண தற்பரணே.

(இ-ள்.) நெஞ்சத்து இருக்கும் மதிநீ - மணத்தின்மீன் உள்ள அறிவும் நீரே, ஐம்பூதநிலயமும்நீ - பஞ்சபூதங்களுக்கு இருப்பிடமும் நீரே, கஞ்சத்திருக்குமரிசேரும் கண்ணன் (நீ) - தாமரைமலரிலிருக்கும் இலக்குமியாகிய மாது சேரப் பெற்ற திருமாலும் நீரே, எண்கண்ணனும் நீ - எட்டுக்கண்ணினையுடைய பிரமனும் நீரே, வஞ்சத்திருக்கு மலம்மாயை நீங்கிய மாதவத்தோர் - வஞ்சகமாகிய குழலத்தினையுடைய ஆணவமும் மாயையும் (கன்மமும்) ஆகியமலங்கள் நீங்கப் பெற்ற பெரியதவத்தினையுடையார்க்கு, தஞ்சத்து இருக்குவன த்துறை காரணதற்பரணே - புகலிடமாயுள்ள திருமறைக்காட்டி வெழுந்தருளியிருக்கின்ற நிமித்த காரணராகிய பசுபதியே—(எ-று.) (106)

தற்கோலமென்ற கனிவாயைவேட்டுத் தயங்குமணப்
பொற்கோலமென் றடியேன்காண்குவன்புவி புக்கிடந்த
முற்கோலமென்றவி சம்புயன்போகி முதலமரர்
நிற்கோலமென்ற பொழுதாலமுண்ட நிருமலனே.

(இ-ள்.) தற்கோலம்மென்ற கனிவாயைவேட்டு - தக்கோலமுதலிய வாசனைப்பொருளை (ப்பாகடையோடு) உண்ணுங் கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய உமாதேவியாரைத் திருக்கல்யாணஞ்செய்து, தயங்கும் பொன்மணக்கோலம் அடியேன் காண்குவன் என்று - விளங்குகின்ற உமது அழகிய திருமணக்கோலத்தை அடியேன் தரிசிப்பது எப்போது?, முன்புவி புக்குஇடந்த கோலம்மென்தவிசு அம்புயன்போகி முதல்அமரர் - முன்னே பூமியிற்புகுந்து அதனைப் பிளந்தவராக வடிவமாகிய திருமாலும் மெல்லிய தவிசாகிய தாமரைமலரிலிருக்கும் பிரமனும் இரத்திரனுமுதலிய தேவர்கள், நிற்குநூலம் என்றபொழுது ஆலம்உண்ட நிருமலனே - உமக்கு நாங்களடைக்கலம் என்று முறையிட்டகாலத்து (அவர்களுடையநாயகர்க்கும்பொருட்டு) நஞ்சினையுண்டருளியநிருமலரே—(எ-று.) (107)

நிருமலரஞ்சனை சேய்ப் பணிமால் அதர் நீள்விசயத்
பொருமலரஞ்ச - நையந்திரவேத புரிவரைக்கோள்
மருமலரஞ்சனை யன் னார்மறர்சொல் வருவர்வன்க
ணருமலரஞ்சனை யாதொழியாய்மதி யாய்மனமே.

(இ-ள்.) நிருமலர் - மலங்களை ஒழிந்துள்ளார், ஊஞ்ச
னைசேய் பணிமால் அதர் - அஞ்சனாதேவியின் புத்திரனாகிய
அனுமான் பணியப்பெற்ற திருமாலுக்குப் பிதாவானவர், நீள்
விசயன் பொரும்மலர் - நெடிய அருச்சுனனோடு மல்புத்தஞ்
செய்தவர், அஞ்சம் நையந்திரம் வேதபுரிவரை மருமலர்க்
கோல் அஞ்சனை அன்றார் - இவரது அன்னங்கள்விரும்பும்
திருமறைக்காட்டு மலையில் வாசனைபொருந்திய மலர்க்களை
ஐந்திரையுடைய மன்மதனையொத்த தலைவர், சொல்மறர்வரு
வர் வன்கண்ணரும் அலர் - தமதுசொல் வேறுபடார் வினா
வில் வருவர் அருளில்லாதாரும்மல்லர், அஞ்சல்மனம் நையா
தொழியாய் மதியாய் ஏ - பயப்படாதே மனம்வருநதாதொ
ழிவையாக மதியினையுடையவனே—(எ-று.) இஃது வாய்மை
கூறிவருத்தந்தணித்தல். (௫௭)

மனக்காக்கைமூவர் தமிழ்க்குயில்வாணியை வைத்தகுழை
யுனக்காக்கைவஞ்ச வினையென்புன்னாவி லுரைத்ததமிழ் [சந்
சினக்காக்கைவாயி ழுறுங்குரந் தொல்லொக்குஞ் சேணமுதிற்
தனக்காக்கைநீட்டு மறைக்காட்டில்வாழ் சிவசம்பரனே.

(இ-ள்.) மனக்காக்கை மூவர்தமிழ்க்குயில் வாணியை
வைத்தகுழை உனக்கு - மனக்காவலுடைய மூவரது தேவா
ரத் தமிழாகிய குயிலினதுவெழியை யேற்றருளிய உமது
திருச்செவிக்கு, வஞ்ச ஆக்கைவினையேன புலாவில் உரைத்த
தமிழ் - பொய்ம்மையாகிய மூவர்க்கெடுத்தற்குரிய தீவினையு
யுடைய யான்புல்லிய நரிவினாற்றொழிவுபடாடல், சினக்காக்
கைவாயின் உறுங்குறற்சொல்லுக்கும், தேய்மூள்ள காக்கை
வாயிற் பிறக்கும் ஸ்ரீசைக்காடியுள், பெருவாயினையுடைய
சொல்லியொக்கும், சினக்காக்கை சத்தனக்காக்கைநீட்டும் ம
றைக்காட்டில்வாழ், சிவசம்பரனே - சிவசம்பரனின் மே

கங்களினிடத்துச் சந்தனச்சோலைகள் கிளைகளாகியகைகளை
நீட்டுகின்ற திருமறைக்காட்டி வெழுந்தருளிய சிவபெருமா
னே, சம்புவே, சங்காரகருத்தரே—(ஏ-று.) (ருக)

சம்பாதிபந்தச் சடாயுவும்போற்றுந் தலைவன்புரம்
வெம்பாதிபந்த மிலாமறைக்காடன் வினாக்குழல்சேர்
செம்பாதிபந்தன் சமயமல்லாது திரிநெஞ்சமே
நம்பாதிபந்தகர் பொல்லாச்சமயங்க ணன்றெனவே.

(இ-ள்.) சம்பாதிபந்தச் சடாயுவும்போற்றுந் தலைவன் -
சம்பாதிபந்த அழகியசடாயுவமாகிய புள்ளரசர்களால் வழிபா
டப்பெற்ற தலைவர், புரம்வெம்பு ஆதிபந்தம் இலாமறைக்கா
டன் - திரிபுரத்தை எரித்த முதலும் ஈறும் இல்லாத திரு
மறைக்காட்டையுடையார், வினாக்குழல் சேர்செம்பாதி-வாச
னைபொருந்திய கூடதலையுடைய உமாதேவியார்பொருந்திய
செய்வியபாதித் திருமேனியையுடையார், அமதன் சமயம்அல்
லாது - இவரது அழகிய தண்ணிய சைவசமயத்தையன்றி
திரிநெஞ்சமே அந்தகர் பொல்லாச்சமயங்கள் நன்றென
நம்பாதி - மாறுபட்டுமுறும் மனமே அறிவிலாக்குருடர்க
கைக்கொள்ளும் (மற்றத்) தீயசமயங்களை நன்றென நம்ப
தொழி—(ஏ-று.) வரைக்குழல் அன்மொழித்தொகை. அந்
என்பதைப் பண்டறிசுட்டாக்கினுமாம். (ருக)

நன்றென்புலமைந் திலவாயொன்றுமே நவையாயினுஞ்சீர்
நின்றென்புலவுகறை யாக்கைதுஞ்சமுன் னீள்பொதியக்
குறென்புலவர்முன் னேர்கவியாயினுங் கூறியதால்
வன்றென்புலவனைத் தாக்கீமீவேத வனத்தினையே.

(இ-ள்.) என்புலம் ஐத்திலவாய் ஒன்றுமே நவையாயி
னும் நன்று - என்னது ஐந்து இத்திரியங்களுள் வாக்கு ஒன்று
மே சூற்றமுள்ளதாயினும் கல்லதாம் (ஏனெனில்), சீர் நின்று
என்பு உலவு கறையாக்கை துஞ்சம்முன் - சிறப்பொழிந்து
எனும்மீனையும் ஒழிவ் உதித்தினையுமுடைய எனது சீரம்
கெடேவதற்குமுன்னே, நீள்பொதியக்குன்று என்புலவர்முன் -

என்ற பொதியமலையோடொத்தவரென்னும் புலவர்களுக்கு முன்னே, ஓர் கவியாயினுங்கூறியது ஆல - ஓர்செய்யுளாயினும் பாடுந்திறத்தினைப்பெற்றது, வல் தென்புலவனைத்தாக்கிய வேதவனத்தினையே - வலிப் தென்றிசைக்கிறைவனாகிய இயமனையுதைத்த திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு-(எ-று) சிவபெருமானுக்கு ஓர் கவியாயினும் எண்க்கூட்டுக. நவையாயினும் என்பதற்குச் சான்றோர்கவிபோலன்றிக் குற்றமுள்ளதாயிருப்பினுமெனப் பொருள் கொண்டு கவியொடு முடிப்பினுமாம். ஆல் அசை. வேதவனத்தினை வேற்றுமைமயக்கம். (ஊ0)

வனக்கோதை யேயுமறுகால் துவைத்துவண் டேன்பிழிந்த கனக்கோதை யேனளித்தீர் கரும்பாட்டிய கட்டினல்கூா தெனக்கோதை வாரித்திருவே மதிமலி யின்றமிழ்விற் பனக்கோதை பால்விடுத்தான் மறைக்காடன் பனிவரைக்கே.

(இ-ள்.) வனக்கோதை ஏயும் அறுகால் துவைத்துவண் டேன்பிழிந்த - அழகியபூமாலையிற்பொருந்தும் வணடுகள் காலாற்றுவைத்து வளவிடதேனைப்பிழிந்ததுகொள்ளப்பெற்ற, கனக்கோதை - மேம்போலவிளங்கும் கூந்தலை, கரும்பாட்டிய கட்டினல்கூாது எனக்கு ஏன் அளித்தீர் - சுருமபை ஆலையில் ஆட்டிய இரசத்தினாலாய வெல்லக்கட்டியையொத்த முலைகளை எனக்குக்கொடாது ஏன் கொடுக்கின்றீர், ஒதைவாரித்திருவே - ஒலியினையுடைய சமுத்திரத்திறயிராத இலக்குமியையொப்பீர், மதிமலி இன்தமிழ் விற்பனக்கோதைபால் விடுத்தான் மறைக்காடன் பனிவரைக்கு ஏ - 'மதிமலிபுரிசை' என்னும் இனிய தமிழ்ப்பாசுரத்தைக் கல்வியறசிறந்த சேரமான் பெருமாளிடத்தே விடுத்தருளியவராகிய தருமறைக்காட்டிசரது குளிர்ந்த மலையின்கண்ணே—(எ-று) திருவே, மலையின்கண்ணே ஏன் கொடுக்கின்றீர் எனக்கூட்டுக. கருப்புக்கட்டியைத்தரசுது கோடைநீர்தந்தது அருளின்மையென்பது குறிப்பு. இது புறங்காட்டல். "ஆப்பாட்டை அகத்தமிழ் புறத்தமிழ்க்கிழைமியாக்கோன்றியவளறே புறங்

காட்டலென்னப் புதிதொன்றுபடைத்துக் கூறுவர்” என்றும் புலவர் இப்புறங்காட்டற்றறை பள்ளியிடத்தாடலின்பாற்படுதலும், முலையைந்தாதி முதலிய பலவந்தாகியிலும் விக்கிரமசோழக்கோவைமுதலிய பல கோவைகளிலும் பெரும்பாலும் வழங்கிவருதலும் ஆன்றோர்கொள்கையும் ஆகிய இன்றோர்ன்னவற்றைச் சிறிதுமுணர்ந்திலர்போலும். (சூக)

பனிச்சந்திரனணி வேணியுந்தாங்குஞ்செம் பஞ்சினுடனனிச்சந்திரளன்னத் தூவியிற்சேக்குமஞ் சேடிபாற்றனிச்சந்திரவி ளடநதான்சிகர தளம்பொலிமே தினிச்சந்திர வலா வில்லான் மறைசையிற் செந்துருவே.

(இ-ள்.) பனிச்சந்திரன் அணிவேணியுந் தாங்கும் - மாண்மழு சதூர்ப்புய முதலியனவுமன்றிக் குளிர்ந்த சந்திரனைத் தரித்த சடையுந் தாங்கப்பெற்றுச் சாரூபம்பெறும், செம்பஞ்சினுடன் அனிச்சம் திரள் அன்னத்தாவியில் சேக்கும் அம் சேடிபால் - செம்பஞ்சினுடனே அனிச்சமலரும், திரளாகிய அன்னத்தின்தூவியும் ஆகிய இவைகளை (மிதிப்பினும்) சிவக்கும் அழகிய சிறியபாதத்தையுடைய பரவையாரிடத்திலே, தனிச்சந்து இரவில் நடந்தோன் - தனியே தூதாக இரவில் நடந்தோராகிய, மேதினி சிகரதளம்பொலி சந்திரவராவில்லான் - பூமியிலுள்ள சிகரக்கூட்டங்கள் விளங்குகின்ற பொன்மலையை விலலாகக்கொண்டருளிய சிவபிரானது, மறைசையில் செந்து உரு ஏ - திருமறைக்காட்டில் செந்துக்களாய உருவுடையனவும்—(எ-று) செந்துருவும் தாங்கும் எனக்கூட்டுக. வேணியும் என்பதிலுள்ள எச்சவும்மையால், மாண்மழு சதூர்ப்புயமுதலியனவும் அன்றி என்பது பெறப்படுமாறுணாக. செந்துருவும் எனபதில் உம்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. (சூஉ)

உருப்பவஞ்சன வாய்த்தேவையிற்பிணிக் குள்ளுடைந்தேன் கருப்பவராச நதிமணிகண்ணிகைக் காண்மறைசை
 பெருப்பவஞ்சன காடியர்தேகிக.நீள்பதமத்
 திருப்பவ ஞ்சனப் பாற்காடல்ரண்பணிந் தேத்திறையே.

(இ-ள்.) உருப்பவஞ்சன வாய்த்தேனாயிற் பிணக்கு உள் உடைந்தேன் - கோபத்தையுடைய காற்றையுண்ணும் பாம்பினை வாய்ப்பட்ட சேனாபோல வியாதியிற் சிக்குண்டு மனம் வருந்தினேன், கருப்பவம்நாச மணிகளைக் கைகாட்டி மறைசைக்கான் - கருவினையுடையும் பிறவிடைப்போக்குர் மணிகர்ன்னினைகத்திர்த்தமபொருத்திய திருமறைக்காட்டில் மூந்தருளிய, உருப்பவஞ்சன - உருப்பினையுடைய சுடலைககண் கழுகின்முகே, சனகாதியர் தேசிக - சனகர் முதலிய முனி வருக்கருளிய குருமூர்த்தியே, நீள ஆசனப்பதமதது இருப்பவன் பாற்கடலான் பலரிந்து ஏத்கு இவையே - நீண்டதாளினையுடைய ஆசனமாகிய பதமமலரில் இருக்கின்ற பிரயணம் பாற்கடலையுடையவனாகிய திருமாலும் வணங்கித்துகிக் கப்பெற்ற சிவபெருமானே—(எ-று) உருப்ப, குறிப்புப் பெயரெச்சம். (௫௬)

ஏத்திரப்பாண்டி யெனவையமேற்கு மிறைவன் னிக் கோத்திரப்பாண்டிய னாகிமண்ணண்டவன் கோலரைக் காத்திரப்பாண்டின் மறைக்காடனைமலக் காயமென்னுஞ் சூத்திரப்பாண்டி விறுமிறுங்காணும் தொழுமுன்னமே.

(இ-ள்) இரப்புஆண்டியென ஐயம்ஏற்கும் ஏத்துஇறைவன் - இரத்தல்செய்யும் ஆண்டியாகப் பிச்சைகொண்டருளிய யாவருந்துகிகப்பெற்ற கடவுள், மதிக்கோத்திரப்பாண்டியன் ஆகிமண்ணண்டவன் - சாதிரவயிசத்திற்குரிய பாண்டியனாகத் திருயுருக்கொண்டு பூமியைப் பரிபாலிசதவா, கோலரைக் காத்திரப்பாண்டில் மறைக்காடனை - அழகிய வெண்மையான பெரிய இடபவாகனத்தையுடைய திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற இச்சிவபெருமானே, மலக்காயம் என்னும் சூத்திரப்பாண்டில் இறும்இறும்முன்னமே தொழுங்காணும் - மலத்தால் நிரம்பப்பெற்ற இச்சரீரமாகிய சூத்திரச்சகடமானது வினாவில் இற்றுவிடும் ஆதலால் அவ்வாறு விழுவதற்குமுன்னமே வணங்குமின்.—(எ-று) அடுக்குவினாவு குறித்துநின்றது காணும் அசை. (௫௭)

முன்னுயிலாரிசீயுங்கூடந்சங்கர் முதியவெள்ளை
 நன்னுயிலாரியின் மர்மறைக்காடர் நயங்கொள்பச்சை
 மின்னூயிலாரி வணக்காரணவேண்டும் விழிசதப்பத்
 தென்னுயிலாரி பிழைத்தானவையு மிமைப்பிலவே.

(இ-ள்) முன் நாவலாரினுசையும் கூடற்சங்கர்-பூர்வத்தி
 லே புலவர்கள் கூடிய மதுரை முச்சங்கத்திலும் தாமுமொரு
 புலவராய் வீழ்நிருந்தவர், முதியவெள்ளை நலநாவலார்-பழை
 ய வெண்ணையாகிய சிறந்த நாவல்விருட்சத்தினடியில் எழுந்
 தருளியவர், இயல்மா மறைக்காடர்-அழகிய பெருமைபெ
 ருதியிருமறைக்காடர், நயங்கொள்பச்சை மின் ஆயலார்-
 அடையொருகைய பசுமையாகிய மின்னற்கொடியை ஒத்த
 உயர்வுபெற்றிருந்தே விருப்பத்தினையுடையார், இவணக்கா
 ண வேண்டும் விழிவலாரி-தப்பத்து எண்ணப்படைத்தான-
 டி-வந்திருக்கோலத்தைத் தரிசனம்பண்ணுநிறதற்கு வேண்
 பெண்ணன் (இரண்டமையாதெனத்) தேவேந்திரன் ஆயிரமா
 கப்பெற்றான், அவையும் இமைப்பில ஏ-உக்கணகளும் (பார்த்
 தருமையாமையால்) இமையாதிருக்கின்றன—(எ-2) இயல்
 எற்புநற்கு இயற்றமிழ் வழங்கும் எனினும் பொருந்தும்.

இமையாதவம்பகர் சூழ்மறைக்கானத் திறைவகங்கைச்
 சமையாதவம்பக வன் செயச்சென்னி துளக்கரனே
 கையாதவம்பகல் வீசியவாரிதிக் காசினியோ
 ருமையாதவம்பக சார்வேடனெசசிலையுண்டதற்கே.

(இ-ள்) இமையாதஅம்பகர் சூழ்மறைக்கானத்து இறை
 வ-இமையா நாட்டமுடையவர்களாகிய தேவர்கள் குமுந் தி
 ருமறைக்காட்டசரே, கங்கைச் சமையா-கங்கையைத் தாங்
 குசினியவோ, பகவன் தவஞ்செய்ச்சென்னி துளக்கு அர
 னே-பிரமன் தவஞ்செய்ய (மகிழ்ந்து) சிரக்கம்பம் செய்தரு
 ளியவோ, பகல் ஆசவம் வீசியவாரிதிக் கமைக்காசினியோ-
 னாரியின் செயலிசைக்கெனத் தப்பிந் சூழ்ப்பேற்ற பொ
 கையாதவம்பகர் சூழ்மறைக்கானத் திறைவகங்கைச் சமையாத
 வம்பகர் சூழ்மறைக்கானத்து இறைவகங்கைச் சமையாதவம்பக
 ளுமையாதவம்பக சார்வேடனெசசிலையுண்டதற்கே.

ஞர் எச்சிலைநீர் உண்டதற்கு உம்மை என்னகுற்றஞ் சொல்லார்கள்.—(எ-று) உமைபென்பது ஒருமையிற் பன்மை. காசினியோருமை என்றதற்குக் காசினியோரும் ஐயனே எனப் பொருள் கூறினுமாம். வீசிய காலவழுவமைதி. பொறுமையாகிய வெயில் பகலில் வீசப்படுகின்ற கடலாற்ருழப்பட்ட நிலவுகத்தோர் எனப் பொருள்கூறில், பொறுமையுயிர்களுக்கேயன்றி வெயிற்கின்மையானும் பொருட்சிறப்பின்மையானும் அவ்வரை பொருந்தாமையுணர்க. (க-க)

உண்டலத் தானையன் பின்வந்தவனடின மூதந்தழாய்க் கொண்டலத்தானைய னஞ்சுடர்மூன்றையுங் கொண்டமுகமண்டலத்தானையன் கொண்டாடும்வேத வனத்தன்சிறுகண்டலத்தானையன் நீருரிவயங்குங் கருணைஎங்கே.

(இ-ள்) உண்டு-உளதாம், அலம்தானையன்பின் வந்தவனடினம் ஊதும் தழாய்ச் கொண்டல் உத்தான்-கலப்பெய் படை யினையுடைய பலராமனுக்குப்பின் அவதரித்த உண்டுக்கூட்டங்கள் ஒலிக்கின்ற துளவமாலையைத் தரித்த திருமாலுக்குமைத்துனா என்னும் முறையினையுடையாரும், சுடர்மூன்றையும் நயனம்கொண்ட முகமண்டலத்தான்-சோமருரியாக்கினி என்னும் முச்சுடர்களையும் (மூன்று) கண்களாகக்கொண்டருளிய திருமுகமண்டலத்தினையுடையாரும், அயன்கொண்டாடும் வேதவனத்தன்-பிரமனாற் புகழ்ப்பெறும் திருமறைக்காடரும், சிறுகண்தலத்து ஆணைநீர் அன்றுவாங்கும் கருணை ஏற்கு ஏ-சிறிய கண்ணினையுடைய யானையைஉரித்ததோலினை (பபேர்வையாகக்) கொண்டவருமாகிய சிவபெருமானது கருணைஎனக்கு—(எ-று) எனக்கு உளதாம் எனக்கூட்டுக; இது பூட்டுவிற்பொருள்கோள் கையைக்கைத்தலம் என்றும்போலக் கண்ணைக் கண்டலம் என்றார். வாங்கும் என்னும் பெயொச்சம் வாங்குவோன் எனப்பெயராய்நின்றது: பெண்ணைவல் செய்தொழுகு மாண்மையில் என்னுந்திருக்குறளில் ஒழுக்குவானது ஆணைம-என்றும்போல. ஆணையிருநீர்வாங்கும் கருணைநீர் பதற்கு வண்ணியிலுத்த தோலைக்கொண்டிருவை என்பது உரையன்மையார்மாறுணர்க. (க-எ)

எற்பதங்கன்று வளர்சோமனங்கி இவர்செய்கையாய்
 நிற்பதங்கன்று திருமறைக்காட னீறவைவருந்த
 உற்பதங்கன்று நிராமேய்த்தவற்கரு னுதனபெண்பாற்
 சிற்பதங்கன்று மெனசசென்றதுதன் செயல்வண்ணமே.

(இ-ள்) எல் பதங்கன்று வளர்சோமன் அங்கி இவர்செய்கையாய் அங்கு நிற்பதன்று - ஒளியானது சூரியனும் தாய்மை மிக்க சாதிரமும் அக்கினியும் ஆகிய முச்சுடர்களது செயலாய் (அவைகளால் விளக்கமுறும்) உலகத்தில் நிற்பதன்று, திருமறைக்காடன்-திருமறைக்காடரும், - இறை - இறைவரும், வைகுங்க நற்பதம் என்று நிராமேய்த்தவற்கு அருள்நாதன்-வைகுண்டமாசிப நல்ல பதவியைக் கன்றுசனையும் பசுக்களையும் மேய்த்தவனாகிய திருமாலுக்குக் கொடுத்தருளிய முதல்வரும், பெண்பால் சிற்பதம் கன்றுமெனச் சென்றதுதன் செயல்வண்ணம் ஏ - பரவையாரிடத்து ஞானமே வழுவாயுள்ள திருவடி வருந்துமென்னும் வண்ணம் சென்ற தூதருமாகிய சிவபெருமானது செயல்வண்ணமாய் நிற்பதாம்—(எ-று.) சிவபெருமானுடைய திருமேனியினொளியே முச்சுடர்களுக்கும் ஒளியினைத்தருதலால் உலகத்தில் ஒளி நிலைபெற்று நிற்பது அச்சிவபெருமான் செயலேயன்றி முச்சுடர்கள் செயலன்றென்பது கருத்து: இதனைத் “தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்றார்” என்னுந் திருவாக்கானு முணர்க. முதலாவது அடியில்லா என்பது து எனக்குறுகிநின்றது. எல் என்பதனை எழுவாயாகக்கொள்ளாது முச்சுடர்களுக்கு அடையாக்கின், இவர் செய்கையாய் நிற்பதன்று, தூதன் செயல்வண்ணமாய் நிற்பது எனக்கூறும் ஒருமைவினைகளுக்கு எழுவாயின்றி அவ்வுரை வழுவாமாறு காண்க.

வண்ணவெண்கண்ணன் மரையாளுறைமறைக்காட்டிறைவர்
 திண்ணவெண்கண்ணன் மதமாத்திரியுஞ் சிலம்பகம்பூ
 வுண்ணவெண்கண்ணன் னனையேநிதம்ப முயர்கருதிப்
 பண்ணவெண்கண்ணன் மனையேமுகாண்ப பைந்தொடிக்கே.

(இ-ள்.) வண்ணவெண்கள் நல் மரையாள் உறை மறைக் காட்டு இறைவர் - அழகிய வெண்மையான தேனையுடைய நல்ல தாமவாமலரில் வசிக்ரூம் கலைமகள் உறையப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிசரது, திண்ண எண்கு அண்ணன் மதமாத்திரியும் சிலம்பு அகம் - வலியசாமகளும பெருமையிறசிற்றத மதயானைகளும் சஞ்சரிக்கப்பட்ட மலை இடமாம், பூ உண்ண எண் கண்ணன் அணையே நிதம்பம் - பூமியை உண்ண எண்ணுந் திருமாலினது சயனமாகிய அரவமே அல்குலாம், உயர் பண்ண சுருதி எண்கண்ணன்மணையே முகம்நண்ப பைந்தொடிக்கு ஏ - உயர்ந்த பண்ணையுடைய வேதத்தையுணர்ந்த பிரானது மணையாகிய தாமமாமலரே முகம ஆம், நண்பனே, பசிய வணையையுடையானுக்கு--(எ-று.) இவ்விடத்திவ்வியற்றென்றல். (சுசு)

தொடிப்பாணிநித்திரை யாகானென் காதிற் றுனைக்குமட்டோ
நொடிப்பாணிநித்தில தென்னும்விழுமெழு நோமிப்பிவாய்
வெடிப்பாணிநித்தில மையோசுடுமென்னும் வேதவன
முடிப்பாணிநித்தியப் பெம்மாண்பவனி முறையிற்கண்டே.

(இ-ள்.) தொடிப்பாணி நித்திரை ஆகாள் - வணையலைத் தரித்த ஈசையினையுடைய நமது பெண் துயில்கொள்ளாள், என் காதிந் துனைக்குமட்டோ நொடிப்பாண் இனித்திலது எனனும் - என் செவித்துனைக்குமாதிரமோ பாடுகின்ற இசை இனிக்கவிவலை எனபள், விழும் - விழுவள், எழும் - எழுவள், நோம் - துன்பமுறுவள், இப்பிவாய் வெடிப்பாணி நித்திலம் ஐயோ சுடுமெனும் - சிப்பிவாய் பிளநதுமிழ்ந்த ஆணிமுத்தம் ஐயோ என்னைச்சுடுகின்ற தென்பள், வேதவனமுடிப்பாணி நித்தியப் பெம்மாண்பவனி முறையிற்கண்டி ஏ - திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளிய முடியிற் கலகையைத் தரித்த நித்தியராகிய சிவபிரானது திருவுலாவைச்செவ்வே தரிசித்து (மயங்கி)--(எ-று.) என் காதிற்றுனைக்குமட்டோ என்பதற்கு என் காதைத்துனைக்குமளவோ அதனினும் விஞ்சியதெனக்கூறும் உரை, நித்திரையாகாமை எழுதன் முதல்

யன செவிக்குவிடயமல்வாதலானும் அவள் கேட்டலே
யன்றிப் பார்க்குமன்பினள் அல்லளென்பதுபெறப்படுதலா
னும் பொருந்தாமையுணர்க. இது தலைவிவருத்தம் தாயுரைத்
தது. (எ0)

கண்டங்கடுத்த விராமாலேவெதன் கழிந்ததலை
முண்டங்கடுத்த மிசைந்திடும்வானின் முனைத்தபிறைத்
துண்டங்கடுத்த துதலிமையாசலத் தய்யபச்சைப்
பெண்டங்கடுத்தது பார்மறைக்காட்டுறை பேரொளிக்கே.

(இ-ள்.) கண்டம் கடுத்தவிரா - கண்டத்தினிடத்தே ஆ
வாகலவிடம் நீங்காது, மாலே வேதன் கழிந்ததலை முண்டங்
கள்-தரித்துக்கொள்ளும் மாலையோ பிரமனது உடலினின்று
சுழிந்தகலைகளாம், வானில்முனைத்த துத்தம் இசைந்திடும்
பிறைத்துண்டம் கடுத்ததுதல் - ஆகாயத்திலே தோன்று
கின்ற பால்பேலும் வெண்மைநிறமுடைய பிறைச்சந்தி
ரணையொத்த புருவத்தினையுடைய, இமய அசலத்தய்ய பச்
சைப்பெரொடி அங்கு அடுத்தது - இமயமலையிற் பிறந்த சிறந்த
பசியநிறமுள்ள பார்வதியாராகிய பெண் மனையாளாகப் பொ
ருந்திற்று, மறைக்காட்டு உறைபேர் ஒளிக்கு ஏ - திருமறைக
காட்டிலெழுந்தருளிய பெரியசோதி வழவாயுள்ள சிவபிரா
னுக்கு, பார் - இத்திருக்கோலத்தைத் தரிசிப்பாயாக—(எ-து)
துத்தம் இசைந்திடும் வானின் என்பதற்குத் துத்தம்போலநீல
நிறம்பொருந்திய வானின் எனினுமாம். தலைமுண்டம் ஒரு
பொருட்பவ் மொழி. அங்கு ஏ அசைகள். (எக)

ஒளியானிறையுந் திவாகரக்கண்ண னுலகத்துயி
ரளியானிறையுந் தியம்புயன்வேதற் றருஞ்சின்மய
வெளியானிறையுநதி முந்நீர்மறைசையில் வெற்பணங்கே
தெளியானிறையுந் திகைத்தக்கிரேன்வந்து சேருவனே.

(இ-ள்.) ஒளியாநிறையுந் திவாகரக்கண்ணன்ஒளியி
னாலே நிறையப்பெற்ற சூரியனாகிய கண்ணினையுடையசர்,
உலகத்துஉயிர் அனினுன் இறைஉந்தி அம்புயன்வேதற்கு-உன்

கத்துயிர்களை காக்கின்ற பசுக்களுக்குத் தலைவனும் நாபிக்கமலத்தையுடையவனுமாகிய திருமாலுக்கும் பிரபலஞ்சகும், அருஞ்சின் மயவெளியான்-காண்டற்கரிய சிதாகாச வடிவினையுடையார், இறைஉந்தி முந்நீர்மறைசையில் வெற்புஅணங்கே- (இவரது பெருமைபொருநதிய சூழிகளையுடைய சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த திருமறைக்காட்டினது மலையில்வசிகளும் பெண்ணே, யான்இறையும் திகைத்துஅங்கு இரேன்வந்து சேருவன்தெளி-யான் சற்றுமமயங்கி அவ்விடத்துத் தாமதித்திரேன் (வினாவிலிங்கு) வந்துசேருவேன் இதனைத் தெளிவாயாக—(எ-று) இது பிரிவுணர்நற தலைவியைத்தேறறல் (எஉ)

சேருவரிக்கடை யாள மிலாவூருச் சித்தசர்போ
லாருவரிக்கடையே நிற்பராலணங் கேசெழும்பூந்
தாருவரிக்கடை பண்பாமுவேதத் தலத்தீறைமுந
நீருவரிக்கடை வெங்காளபோசன ணீண்மலைக்கே.

(இ-ள்) இக்குஅடையாளம் இலாஉருச் சித்தசர்போல் சேருவர்-கருப்புவில்லின் அடையாளம்ஒழிந்த அழகிய மனமதனை ஒத்து (நஞ்சிறூர்க்கண் வந்து) சேருவர், இக்கடையே நிற்பர் ஆல்அணங்கே உவாஆர்-இந்த ராமதுகை -த்தலையில் (வருந்தி)நிற்பர் தெயவப்பெண்ணினை யொப்பாய், அவர்யார் செழும்பூந்தாருவரிக் கடைபண்பாமும் வேததலத்திறை - செழித்த பூமரங்களில் வணடுகள் இசைபாடப்பெற்ற திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியவரும், முந்நீர்உவரிக்கடை வெங்காளபோசனன் - முந்நீர்ஆகிய கடலிற்றேன்றிய விடத்தையுண்டருளியவருமாகிய சிவபிரானது, நீண்மலைக்கு எ-றண்ட மலையினிடத்தே (எ-று) இது குறைநயப்பித்தல். (எஉ)

நீண்டவராக மலைமாநிலங்கிண்டி நின்றறியா
ளுண்டவராக மலைகுனித்தான்மறை நற்பதியான்
மாண்டவராக மலையாமல்லைப்பவன் வான்புகழை
வேண்டவராக மலைக்குமுன்றேன்றும் வெறுந்தெளவையே.

(இ-ள்) நீண்டவராகம் அலைமாநிலம் கிண்டிநின்று அறிபூன்-பெரிய வராகமாகிய திருமால் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமி

யைப்பிளந்துசென்றும் அரிதற்கரிய திருவடியையுடையார், நாண்தவராக மலைகுனித்தான் - நாணினையுடைய வில்லாக மேருமலையை வளைத்தவர், நல்மறைப்பதியான் - நல்ல திருமறைக்காடென்னும் திருப்பதியையுடையார், மாண்டவர்ஆகம் அலையாமல்வைப்பவன் - மதுபதியில் இறந்தோரை (எழுவகைத் தோற்றமாகிய) உடல்களோடுகூடி வருத்தமுற்ற லையாமல் (சாரூபம்நந்து முசுடிக்கண்) வைப்பவர், வான்புகழை வேண்ட - (இவரது) மேலாயபுகழை வேண்ட, காலேக்குமுன் தோன்றும் வெறுந்தெளவைவரா - இலக்குமிக்கு முன்பிறந்த வறியமூதேவிவராதா—(எ-று) ச-ம் அடியில்வரா என்பது தவ்விகுதி குறைந்தது. மாண்டவராக மலையாமல்வைப்பவன் என்பதற்கு மாட்சிமைப்பட்ட தவத்தர்க ளது காயத்தை அலையாமல்வைப்பவர் எனப் பொருள்கூறு வாருமுளர். மாயைமுதலிய மலங்களை ஒழித்து முததியைத் தந்தருளியிறைவர்க்கு அம்மாயாகாரியமாகிய காயத்தை அலையாமல்வைப்பது கூடாமையின் அஃதாயன்மையா மாறுணர்க. (எச)

வெறுப்பத்திநிச்சயமில்லேனாயாட்கொண்டு வீட்டில்வைப்பா யுறுப்பத்தினிப்பற்று மாமகன் நாயை இம்பருசுகு மெறும்பத்திநிற்குங் கடைமுதலாவி யெவைக்குமருள் பெறும்பத்திநிபங்க னேமறைக்காணப் பெருஞ்சுடரே

(இ-ள்.) பத்தி நிச்சயம இல வெறுமையேனை-பத்தியும் உறுதியும் இல்லாத வறியேனை, ஆட்கொண்டு வீட்டில் வைப்பாய - அடிமைகொண்டு முததிக்கண் வைத்தருளும், பத்தினி ற்பத்து உறும் மாமகன்மால் அயன் உம்பருக்கம் - நூறு பெரிய யாகத்தைச் செய்த இந்நிரலுக்கும், திருமாலுக்கும் பிரமனுக்கும் தேவர்களுக்கும், அத்திமுதல் ஏறுமபுகடை நிற் கும ஆவி எவைக்கும் அருள் - அத்திமுதல் ஏறுமபுகடை பொருந்திய மற்றச் சீவகோடிகளெவற்றிற்கும் அருளுகின்ற, பத்தினிபெறும்பங்களை - உமாதேவியாராப்பெற்ற பாதித் திருமேனியையுடையவரோ, மறைக்காணப்பெருஞ்சுடரே-திரு

புறவாசியை நோக்கிப் புகுவதற்கு உத்தேசிப்பது
 தவறு. அதுபோல அப்பகுதியில் உள்ளவர்கள்
 தமது சொத்துகளைப் புகுவதற்கு உத்தேசிப்பது (10)

இவ்வாறு செய்தல் கொண்டாட்பாகப் படுகுறையை
 உண்டாக்கித் தருவதற்கு உத்தேசிப்பது தவறு.
 மருகாரிவித்தகம் கொண்டாடுதல் மார்கத்தே (11).
 மருகாரிவித்தகம் புறவாசியை நோக்கிப் புகுதல்

(12) பெருகாரிவித்தகம் கொண்டாடு தருகின்ற
 படுகுறையை - பெரியவர்கள் உள்ளார். தடுத்த தீர்ப்பு
 தருகின்றவர்களைக் கண்டறிந்து, அருகாசியித்தகம் உரை
 யோ - அரிய சாஸிப்பை திருப்பதியில் நித்தியமாக வரி
 கட்டினால், மருகாரி அமலர் - திருமறைக்காட்டில் வரு
 கின்றவிய சீருமலர் இவ்வாறு, வெற்பின் - மலையினிடத்தே மரு
 காரிவித்தகம் கொண்டு விட்டாது என - இவ்வாறு இவ்வாறு
 நித்தியமாக கொண்டு விட்டாது என்றும் வண்ணம், மார்கத்தே
 மருகாரிவித்தகம் கொண்டு இத்தகை மங்கைக்குப்பா
 ரித்தகம் - மார்கத்தே பெரியமணித்தாராவும் மருகாரி
 வித்தகம் தமமானது இவ்வாறியவையுடைய பெருகாரி
 வித்தகம் கொண்டு விட்டாது - (13) இது பெருகாரி
 வித்தகம் (14)

மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம்
 மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம்
 மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம்

(15) மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம்
 மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம்
 மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம் மருகாரிவித்தகம்

கககடவுளைப் பெற்றவர், மறைசையின் மூர்த்தி - திருமறைக
காட்டி வெழுந்தருளிய சிவபெருமான், தார்தநதான் - (இவர்)
எனக்குக் கொன்றைமலை தந்தருளினார்; ஆதலால், இக்குடா
யனுக்கு என்மேல் பகைசாதிப்பது இல்லை - கடிப்புலில்லி
னையுடைய மன்மதனுக்கு என்மேற் பகைசாதிப்பது இனி
இல்லையாய ஒழியும். - (எ-று) இது மாலையைப்புகழ்தல். ()
சாதிப்பராகம் மென்பயன்வேட்டுவன சாதிப்புழு
வேதிப்பராகம் பெறலபோலமெய்ககுரு வாற்பெற்றியான
சாதிப்பராக மணிநதன்பனுவதெப் போதருளா
யாதிப்பராகவி னுணமறககாணத்தெண்ணமபுயனே

(இ-ள்) ஆகமமசாதிப்பயன் என - (அனுபவஞான
பிணி) ஆகமத்தைச் சாதிப்பா அதனற பயனயாது?, வேட
பவன சாதிப்புழு வேதிப்பு அராகம் பெறலபோல - வேட்டு
வன எனனும் அளியானது உயாவாகிய புழுவைக கூட்டினி
டத்தே வைத்து ஊதுதலினால் அது பொன்னிறமடைதல்
போல, மெய்ககுருவாறப்பெற்று யான் சாதிப்பராகம் அணிந்து
ஆனபன் ஆவது எப்போது - உண்மைஞானத்தைச் சற்றரு
வால் உபதேசிக்கப்பெற்றத திருவெண்ணற்றைத் தரித்த
ம தடியவனாக யான ஆவது எக்காலம்? அருளாய - அருள்
செய்வீராக, ஆதிப்பரா - ஆதியாகிய கடவுளே, கயின நான
மறைககாணத்து என அபுயனே அழகுபொருந்திய திரு
மறைககாட்டினிடத் தெழுந்தருளிய எட்டுப் புயககையுடை
யாவரே - (எ-று) வேதிப்ப ராகம் எப்பிரித்துப் பொருள்
கூறுதலுமுண்டு. (எ-அ)

புயற்க டிபோம்பொழில் வேதாரணியன்பொன் னூட்டகத்தே
மயற்கூடுமாவா நாரியாராயிர் வாரியுண்ணு
முயற்கூடுதாகக விஞ்றகூடுடையு முடிச்சிலம்பா
கயற்கூடுகண்ணிடை யாகாசந்தீட்டுதல கைக்கரிதே

(இ-ள்) புயற்கு ஊடுபோம்பொழில் வேதாரணியன்
பொன்நூட்டகத்தே-மேகமண்டலத்தினுடே செல்லும் சீசா
லைகள் குழப்பெற்ற திருமறைக்காட்டரது அழகிய காட்டினி
டத்தே, மயற்கு ஊடும் ஆடவா நாரியா ஆர்வயிர் வாரியுண்

ஊம் முயற்கூடுதாக்க-காமத்தாற்பிணங்குகின்றஈமந்தர் மங்
கையரது அரிய உய்வை அள்ளியுண்ணும் சந்திரன்மோதுதலி
னாலே, இஈறகூடு உடையும் முடிச்சிலம்பா - தேனடைகள்
உடைகின்ற சிகரம்பொருந்தியமலையினை உடைய தலைவனே,
கயல்கூடுகீண் இடை ஆகாசம் தீட்டுதல் கைக்கு அரிது ஏ -
க-தினைக்கூடுமே சேற்கெண்டையை யொத்த கண்ணினை
யுடைய தலைவியின் இடையாகிய ஆகாசவடிவத்தை எழுது
தல் உமதுகைக்கு அரிதாம். (எ-று.) கயற்கூடுகண் அன்
மொழிததொகை. இது தலைமகளவையவத்தருமைசாற்றல்.

அரிதிரிகைககு வடுவாழ்மறைசை யரனவறுமை
பெரிதிரிகைக்குவந் தாண்டானமெய்ஞ்ஞானம் பிறங்குசுடா
விரிதிரிகைக்கு வினையேனிடத்தில விளங்குமட்சக
கிரிதிரிகைக்கு நிகராமபிறப்புங் கெடுவிப்பனே.

(இ-ள்.) அரி திரிகைக்குவடுவாழ் மறைசை அரன்-சிங்
கங்களும் சஞ்சரிக்கும் யானைகளும் (பகையின்றி) வாழப்பெ
ற்ற திருமறைக்காட்டிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சங்காரகருந
தர், பெரிது வறுமை இரிகைக்குவந்து ஆண்டான - எனது
பெரிதாகிய அறிவின்மை நீங்குமாறு வந்து என்னை ஆட்கொ
ண்டருளியவர், பிறங்குமெய்ஞ்ஞானம் விரிசுடர் - விளங்கு
கின்ற மெய்ஞ்ஞானமாகிய கிரணங்கள்விரிந்த சூரியனாயுள்
ளார், திரிகைக்கு வினையேனிடத்தில் - மாறுபட்ட ஒழுக்கத்
தெனையுடைய தீவினையேனிடத்தில், விளங்கும் மட்சகிரி திரி
கைக்கு நிகர் ஆம் பிறப்பும் கெடுவிப்பன் ஏ - விளங்குகின்ற
மட்பாத்திரம்செய்யும் குயவனது சக்கரத்தையொத்து மாநி
யாறி வரும் பிறப்பினையும் கெடுத்தருளுவர்.—(எ-று) கை -
மூக்கம். கு - தீமை, பாபம். மெய்ஞ்ஞானச்சுடர் விரிதிரி
யனப்பிரித்து, மெய்ஞ்ஞானவிளக்கில் விரிந்த திரியானவர்
னப் பொருள்கூறுவாருமுளர். அவ்வவமை சிவத்துவியா
கமுற்ற பாசுக்கக்கனிலொன்றையுணர்த்துமாகலின் அது
பொருளன்ற எனக. மெய்ஞ்ஞானச்சுடர்விரியெனக்கொ
டுகட்டி, மெய்ஞ்ஞானச்சுடரின் விரிவேயென்றுகூறியும்
முடியும்.

கெடுப்போனகந்தையைநான்முகன்கேசவனூர்க்குமுண்டோன்
கடுப்போனகந்தைஉற் பங்கின்வைத்தான்மறைக் காணுவந்தா
னடுப்போனகந்தை யுடையான்சிலம்பினம் மாகையொப்பாய்
வடுப்போனகந்தை மணிமுலைநின்குறை மற்றிலையே.

(இ-ள்.) நான்முகன் கேசவனூர்க்கும் அகந்தையைக்
கெடுப்போன் - நான்குமுகத்திணையுடைய பிரமனுக்கும் திரு
மாலுக்கும் அகந்தையை நீக்கியருள்பவர், கடுப்போனகம்
உண்டோன் - ஆலாகலவிடமாகிய உணவையண்டவர், தை
யல்பங்கின்வைத்தான் - உமாதேவியாளைப் பாதித்திருமேனி
யில் வைத்தவர், மறைக்கான் உவந்தான் - திருமறைக்காட்
டில் மகிழ்நதுறைவோர், கந்தைபோன நடு உடையான் -
ஆடை நீக்கிய இடையிணையுடைய திகம்பரர், சிலம்பில் நம்
மாகை ஒப்பாய் - இவரது, மலையினிடத்தேவாரமும் எமது
தலைவியை (உருவத்தால்) ஒத்திருக்கின்றனை, நகம் தை மணி
முலை வடு நின்குறை மற்று இலைபோல் - நகத்தைத்த அழ
கிய முலையினிடத்துள்ள வடுவே நினக்குக்குறையாம் வேறு
(குறை) இல்லை—(எ-று) போல். ஏ அசை. இது தலைவனோடு
புணர்ந்துவந்த தலைவியைத் தோழிவேறுபடுத்துக்கூறி நகை
வால் உபநி. (அக)

-ம தடியவகு
செய்வீராக, ஆய மின்றிநெஞ்சேயென்ன மாயங்கொல்லோ
மறைக்கானத்து னா விடுஞ்சாலிற்சங்க முழங்குபண்ணிப்
மறைக்காடடிகள் னர் மறைமறைக்கானப் புனிதன்கவ்வுட்
யவரே—(எ-று.) கு மேயளந்தானெப் படிப்படியே.
கூறுதலுமுண்டு.

புயற்கூட்டுபோமொன்றே - (பிழைப்பிற்கு ஓர் வழியுமில்லையே
மயற்கூட்டுமாடவர் நா ன்ற) மனமே, என்னமாயம் கொல் ஓ -
முயற்கூட்டுதாக்க விருநிடுமுற்று அலத்துச்சாலிற் சங்கம் முழ
கயற்கூட்டுகண்ணிடை யேயாட்டுகின்ற வனந்த புடைச்சாலிற்

(இ-ள்.) புயற்கு அல்கூழ்ந்த, பொந்தலத்து ஏனா மறை
பொன்றாட்டகத்தேயே - பொன்னுலகத்தழகியையும். (அக)

லைகள் சூழப்பெற்ற திரு
கேயவாய்க்க வாரிற்

னெனியால்) மறைக்குந் திருமறைக்காட்டி வெழுந்தருளியு
சிவ்பெருமான், கல் உட் பற்று அலத்தேனாக்குமே படி
அளந்தான் - கல்லின் உள்ளிடத்தமைந்த தேனாக்கும் படி
யளந்தருளினார், எப்படி - அது எப்படியோ அப்படியே நமக்
கும் படியளப்பாரேயன்றி, மற்று அல - வேறல்ல, ஐயம்
இன்றித்தேர் - இதனைச் சந்தேகமின்றித் தெளிதி.—(எ-று)
எப்படி எனறதனால் அப்படியே என்பதும் தேனாக்குமேபடி
யளந்தாரென்றதனால் நமக்கும் படியளப்பாரென்பதும் அ
வாய்கிலைபற்றி வருவித்துரைக்கப்பட்டன. சொல், ஓ, ஏ,
அசை. “கல்லுட்பற்றுதலாகிய அத்திறத்தையுடைய தேனா
க்குமே எவ்வண்ணம் படியளந்தார். இது யாது மாயமோ?
சங்கையின்றியறிதி. அதற்குணவுகிடைப்பது பிறிது யா
தொருவழியானுமன்று” என்னும் உரை பொருளியையு இன
மையிற் பொருந்தாதென்றுணர்க. (அஉ)

படிகந்தனையனை யான்மறைக்காடன்பொற் பாணியில்வேல்
பிகந்தனையரு டாதையடைகப் பேரவனைக்
கடிகந்தனைமுகில் காணுனையத்தக் கருதுநெடுசே
வ் டிகந்தனைய மடவார்கலக விழிமையலே.

(இ-ள்.) படிகந்தனையனையான்-படிகத்தினையொத்த திரு
மலர், மறைக்காடன் - திருமறைக்காடர், பொன் பாணியில்
வேல் பிகந்தனை அருள்தாதையன் - அழகியகையினிடத்து
வேலைத்தாங்கிய முருகக்கடவுளைப் பெற்றபிதா, ஆடகப்பே
ரவனை கடிகந்து அனைமுகில்காணுனை - இரணியனைக் கொள்
லும் (நரசிங்கமாசித்) தானாகிய தாயினிடத்துப்பிறந்த மேகம்
போன்ற திருமாலாற் காணப்படாதவர், நெடுசே ஏத்தக்
கருது - இவரை மனமே துதிக்க எண்ணுவாயாக, அனையமட
வார் கலகவிழிமையல் இகந்துவிடு ஏ - நீ விரும்பிய அத்தன்
மையையுடைய பெண்களது துன்பத்தையுண்டாக்கும் விழி
வினாநாகும் காமமயக்கத்தை ஒழித்துவிடுவாயாக.—(ஏ-று)
தாதையன் என்பதில் அன் பகுதிப்பொருள்விஞ்சி. விடு என்
பதில் முற்றுசொற்கெட்டது. (அக)

மையகற்றூனை முநீன்ருதைமாணிக்க வாசகளு
 மெய்யகற்றூனை மகிழ்மறைக்காடனை வேண்டியுள்ளுஞ்
 செய்யகற்றூனை முக் கோலந்தணிர்காஞ் சென்றனரோ,
 துய்யகற்றூனைப் புரகதானன்ருணூநர் தோகையுமே.

(இ-ள்.) மைஆகற்று ஆனைமுகன்தாளை - வீக்கினைவக
 னைப் போக்கியருளும யானை முகககடவளுக்ருப் பிதாவாகிய
 வரும் மாணிக்கவாசகனும் மெய்யகற்றூனை மகிழ்மறைக்காட
 னை - மாணிக்கவாசகராகிய உண்மைப்பொருளுணர்ந்த கிருத
 தொண்டரை மகிழ்ந்துகொண்டருளிய திருமறைக்காட ருமா
 கியவரை, வேண்டி உன்றும் செய்தயகற்றூனை முக்கோல் அந்த
 ணீர் - விரும்பித் தியானிக்கின்ற சிவந்த கற்சாவிதோர்ந்த
 ஆடையினையும் திரிதண்டத்தையமுடைய வேதியரே, ஶ்ரீ
 சென்றனரோ - சுரத்துப் போயினரோ?, துய்யகன்று ஆனை
 ப்புரந்தான் அன்னானும் நந்தோகையும் ஏ - பரிசுததமாகிய
 கன்றுப்பசுக்களைக்காத்த திருமாலையொத்த ஓர் தலைவனும் எங்
 கள் பெண்ணும் (எ-று) கற்றுவலித்தல் விகாரம் இது வேங்
 யரை வினாதல். (அச)

தோகையிராமன் மதபாணமங்கல் துனைத்ததுகா
 ரிகையிராமன் விதிகற்பமானதென மீதிற்சந்று
 மோகையிராமன் மறந்தாரிராவண னுட்கவென்ற
 வாகையிராமன் பணிமறைக்காடர்வந் தாரிலையே.

(இ-ள்.) தோகையிர் ஆமன்மதபாணம் அங்கம்துனைத்
 தது - மங்கையர்களே, ஆ! மன்மதனுடைய பரிணங்கன்
 என்னுடையத் துனைக்கின்றது, சுரர் சகைஇரா மன் விதிகற்பம்
 ஆனது - இருளினித தருகின்ற இரவோகிலிப்பெற்ற பரிசு
 மனை கற்பம்போல் கீண்கெழுகின்றதில்லை, என மீதிற் சந்றும்
 மோகையிராமன் மறந்தார் - என மீதிற் சிதிலம் அன்பின்
 மறந்தவராகி, இராவணன் உட்கவென்ற வாகையிராமன்
 பணிமறைக்காடர்வந் தாரிலையே - இராவணன் மடிய்செய்த
 வித்தியினையுடைய இராமனார் பணியப்பெற்ற திருமறை

காட்டிசர் வந்தனரில்லை. (எ-று) மறத்தார், முற்றெச்சம். இரவினீட்டத்துத் தலைவருந்தல். (அரு)

வந்தித்திக்குங்களை யுங்கொண்டவேன்பணி மாண்குழறகா
 மீத்தித்திக்குங்கனி வாயும்வெணமுரறு மொண்குழையும்
 பந்தித்திக்கும்பெறத் தோன்றியவேதப பதியன்பொற்றா
 ளந்தித்திக்குந்தகு மென்னமன்றாடு மரண்கிரிக்கே.

(இ-ள்) வந்தித்து இக்கும் கணையும்கொண்ட வேன்பணி
 மாண் - வணக்கஞ்செய்து கருப்புவில்லினையும் மலரக்கணையி
 னையுமுடைய மனமதனும் பணியத்தக்க மான்போன்றவள
 று, குழற்காடும தித்திக்கும கனிவாயும் வெணமுரறும் ஒண்கு
 ழையும் - கூந்தற்செறிவும மதுரமான கணியையொத்த வா
 யும் வெணமையாகிய பற்களும் ஒளிபொருந்திய "ாதும, ட
 தித்திக்கும பெறத்தோன்றிய - வரிசையாய் (யான் காண்ப
 பெறுமாறு) எததிக்கினும் தோன்றுகின்றன பொற்றாணம தித
 திக் கும தரும் என்ன மனமுடும் அரண வேதப்பதியன் கிரி
 க்கு ஏ - பொற்றாணம் தித்திக் கும தகுமென்னப் பொன்னம
 பலத்தில ஆடுகின்ற சங்காரகருந்தராகிய திருமறைக்காடரது
 மலையினிடத்தே. (எ-று) இஃது உருவெளித்தோற்றம். ()

அரம்பையங்காட்டக வேதாரணியத்த னுவியச்சக
 தரம்பையங்காட்டவல் லாந்சித்தித்தன் குருஉச்சமல
 ரீயங்காட்ட வணிகதோணவிந்தச் சேவடியன்
 ரம்பையங்காட்ட வெரிமுன்பஞ்சாகப் பறந்திடமே.

(இ-ள்) அரம்பை அங்காட்டக வேதாரணியத்தன் - வா
 நழுகளின் அழகிய வனத்தினிடத்தேயுள்ள திருமன்றக்காட்
 கடையுடையார், அவி அச்சுக்குரம்பை அங்கு ஆட்டவல்லா
 ன் - உயிரினையுடைய உடலாகியகூட்டை (வினப்பயனை துக்
 தற்குரிய) துவ்வவிடங்களில் ஆட்டவல்லவா, சித்த அசித்
 தன் - சித்தாயும் அசித்தாயும் உள்ளவர், குருஉச்சமல
 யங்காட்ட அணிகதோண - (செந்) சிறப்பொருத்திய சட்டம
 டத்தில் கங்கையைக்காட்டும் வண்ணத்தித்தன்சார், அர
 ம்பைச் சேவடி தன்பரம்பையம் - இவரது கரண்கமலிப்போ

லும் செவ்வியதிருவிடக்கு அன்பினையுடையாரது பயமா னது, காட்டளரிமுன் பஞ்சு ஆகப் பறந்திடும் - விநகிப்பற்றிய அக்கினியின்முன் பஞ்சுபோல விரைவில்ஒழியும், (எ-று) ச-ம் அடியில் அம் சாரியை, சேவடியென்பரம் எனப் பாட ன்கொண்டு சேவடி எனக்கு முத்தித்தானமாயிற்று எனக் கூறுவாருமுள். அதான்றிச்சேவடியெனக்குப் பாரமாயிற நெனப் பொருள்கூறின் மலங்களாகிய பாரத்தை ஒழிக்குந் திருவடி பாரமாவதெவவாறென்க. ஆவியெனலும்பதத்தைத் தனியேபிரித்து உயிருக்குயிராய் நிற்பவரெனக்கூறுமொன்று. பறக்குமபருநதுவக் குங்கழியூன்முடைப் பறதுளதா யிறக்கும்பருந்துவக் காக்கையைநீக்கி யினிப்பொதிய வறககுமபருநது தமிழமறைக்காட னருளைக்கொண்டு திறக்கும்பருநதுதித தற்கரிதாமுததிச் சீர்ககதவே.

(இ-ள்.) பறக்குமபருநது உவக்கும் கழிமுடை ஊன் பறறு உளதாய - பறக்கின்ற பருநது உணவாகமகிழும் முடை நாற்றத்தினையுடைய மாமிசப்பறறுளளதாதி, இறக்கும் பருந துவககு ஆக்கைபை நீக்கி - அழிகின்ற பெரியதோல்மூடிய சீரத்தை ஒழித்து, இனிப் பொதிய அறக்குமபர் உரது தமிழ்மறைக்காடன அருளைக்கொண்டு - இனிமேல் பொதிய மலையில்வசிக்கின்றபுணணியவடிவம் ஆகிய கும்பத்துத்தோன ரிய அகத்தியமுனிவர் உயர்த்திய தமிழ்வழங்கும் திருமறைக காடர் அருளால், உம்பருநதுதித்தற்கு அரிது ஆம் சீர்முத்திக் கதவுதிறக்க ஏ - தேவர்களுந் துதித்தற்கு அரிதாகிய சிறப் பினையுடைய முத்திக்கதவுகளைத் திறப்பீர்களாக. - (எ-று) திறக்க என்பதில் அகரம் தொகுக்கப்பட்டது; திறக்கு எனப் பிரித்து திறப்பேன் எனிலும் ஆம். (அஅ)

கதவாயுநீரங்கி மண்காயமாந் கடவுளெனை யுதவாயுமப்பறு மாணவன்வேத முறைவனத்தான் பதவாயுதக்கொடி வேடாதைகீர்த்தியைப் பாடுசற்றஞ்ச் சதவாயுரவுத்தந் தானில்லிவாணி தலைமகனே.

(இ-ள்.) மண் நீர் ஆகி சதவாயுகாயம் ஆனகடவுள் தின்பும் நீரும் பொருப்பும் வேகமுடையஎற்றும் ஆகாயமும்

ஆகிய கடவுள், ஏனை உதவு ஆயும் அப்பனும் ஆனவன் - என்னைப்பெற்ற மாதாவும் பிதாவும்புள்ளார், வேதம் உறைவனாதான் - வேதம் வசிக்கின்ற திருமறைக்காடர், பதவாயுதக் கொடியேன் தாளை - கர்ணனை ஆயுதமாகப்பெற்ற கோழிக் கொடியினையுடைய முருகக்கடவுளின் பிதா, கீர்த்தியைப்பாடுதற்கு - இவரது புகழை யான்பாடித் துதிக்கும்பொருட்டு, வாணி நிலைமகள் சதவாயும் நாவும் தந்தானில்லை - சரசவதி நாயகனான பிரமன் நூறு வாயினையும் நூறு நாக்கினையும் படைத்தானில்லை—(எ-று.) (அக)

மகரசலந்தர ளந்தருவேத வனத்தன்புய
சிகரசலந்தர னுவியுண்டானடல் சேர்ந்திலங்கு
முகரசலந்தர வாலாசனாவுரி யங்கையொற்றைய
புகரசலந்தரப் போர்த்தாயெனவினை பொன்றிடுமே.

(இ-ள்.) மகரசலம் தரளம்தரு வேதவனத்தன் - மகரமீனையுடைய கடல்முத்தினைக்கொழிக்கும் திருமறைக்காட்டினையுடையவராகியும், புயசிகரசலந்தரன் ஆவியுண்டான் - புயமழையினையுடைய சலந்தரன் என்னும் அசரனுடைய உயிவாவாங்கியவருமாகிய சிலபெருமானை, அடல்சேர்ந்து இலங்கும்-வலிமைபெற்றுவிளங்கும், அரவு அரச அலந்து உரு ஆல அசனா - வாசகியென்னும் அரஉரசன் (அமிர்தங்கடையைக்கையில்) வருத்தமுற்றுக்கக்கிய விடத்தினையுணவாகக் கொண்டருளியவரே, ஒற்றை அம் கைப்புக்ர் அசலம் உரிதரப்போர்த்தாய் - ஓர் அழகிய துதிக்கையினையும் கபிலநிறத்தினையுமுடைய யானை தேரலினைத்தர அதனைப்போர்த்தவரே, என வினை பொன்றிடும் ஏ - என்று துதிக்க நமது கன்மபந்தம் கெடும்பொழியும்—(எ-று) அரவாசலந்தரு எனற்பாலது எதுகை மீறி உகரசலந்தரவு என நின்றது. அடல்சேர்ந்திலங்கு முகரசலந்தர வாலாசனா ளின்றதற்கு “வலிமைபொருந்தி ளங்காணின்ற உகரமென்னப்பட்ட வயிரத்தைக்கொண்ட ளாபாசனரே” என்னும் உகாபோலியுடையாமென்றுணர்ச்சு பொன்றியும் உகரசலந்தர என்னுந்தொடர்க்கு - உகரசொருபி ளைய இலவரணனைத் தரித்தவரே எனக்கூறினுமெனமயும்.

பொன்றுதையம்புயத் தின்காலனஞ்சிப் புரணடுவிழ
 சின்றுதையம்புயத் தாணமறைக்காட னிழவவெறயின்
 மாரான்றுதையம்புயக் கன்வாய்விழுவ்கிய தோமணித்தே
 ரொன்றுதையம்புயன் மூடியதோரின் தியம்பிடுமே.

(இ-ள்) பொன்றுதை அம்புயத்தின்காலன் - பெரின்
 னணிபூண்ட அழகிய புயத்தினையுடைய வலிய இயமன்,
 அஞ்சிப்புரண்டுவிழ நின்று உதை அம்புயத்தாண மறைக
 காடன - பயந்து கீழந்துபுரளும்படி நின்று உதைத்த தாமரை
 மலாபோன்ற திருவடியினையுடைய திருமறைக்காடரது,
 நிழலவெற்பினீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையிலுள்ள மங்
 கைடாகளே, உது ஒன்று ஐயம் - இது ஒன்று எனக்குச் சந்
 தேகமாகின்றது, மணித்தோ உதையம என்றுபுயங்கள் வாய
 விழுவகியதோ - அழகியதேரில் உதையஞ்செடியும சூரியனை
 (ககேதுவெனஹம்) பாம்பு வாயினால்விழுங்கிடதோ - புயல
 மூடியதோ நின்று இயமபிடம் ஏ - அல்லதுமேகம் மூடிம
 றைத்ததோ அதி நின்று ஆராய்ந்து சொல்லுவீராக. (எ-று)

இயக்கோடையாம்பன் முசுருத்தனேத்து மிறைவவணடு
 முயக்கோடையாம்பன் மலர்மறைக்கான்முத் லேசுருதிச்
 சயக்கோடையாம்பன்முத் தேயடியேன்சட்டகம்விடுநாண்
 பயக்கோடையாம்பன் மருந்தேநின்பார்வை வழங்குந்தீயே.

(இ-ள்) ஓடை ஆம்பல் இயக்கு முசுருத்தன் ஏத்தும்
 இறைவ - மூகபடாம் அணிந்த யானையினச்செறுத்தும் முசு
 ருத்தச்சக்கிரவர்த்தி துதிக்கும் இறைவரே, ஓடைவண்டு மூய
 சுரு ஆம்பல் மலாமறைக்கான்முதலே - ஓடைகளில் கண்ணி
 கள் இறைநையுடைய ஆம்பலமலர்களமலருகின்ற திருமறைக்
 காடடு முதலையே, சுருதிசயக்கோடை ஆம்பல்முத்தே -
 வேதமாகிய வெற்றிபொருந்திய குதிரையைடைய அழகிய
 முயக்கின்றருள் திய முத்தாயினவடு, அழகியன் சட்டகம்
 விடும் சாயயக்கோடு ஓடும் - உயக்கணமயாகிய, கணது
 உயக் கிங்குருகாலத்த அநியமயவிகுதுடனே கயமுமகனா
 தீசு.

டாகும், பன்மருந்து நின் பார்வையே வழங்குதி - அவை தீர் தற்குரிய பன்மருந்தும் உமது அருட்பாரவையேயாமாதலின் அதனை, அப்பொழுது வழங்குவீராக. - (எ-று) உயிர்ப்பிணி யாகிய மயக்கமும் உடறபிணியாகிய கபம முதன்யனவும நீச குதலிற்பார்வை பன்மருந்தென்னப்பட்டது. அன்றியும் சகல மருந்தின் வலிமையும் அருட்பார்வைக்கு உளதாதலின், பன் மருந்தெனறொருவினும் அமையும். (கஉ)

குதிக்குஞ்சிதாரிக் கட்கயற்பாவை கொழுநன்மன்றிற சதிககுஞ்சிதநடந் தானகொன்றைமலை தவழ்குமுவி மதிக்குஞ்சிதங்கிய வேணியனவேத வனததலததி துதிககுஞ்சிதலை யெறும்பாநிபேறறை யுரைகாரிதே.

(இ-ன்) குதிக்கும கயல்சிதா அரிக்கன்பாவை கொழு நன் - தாவுகின்ற சேலினையும் வண்டினையும் வரிபொருநதிய கண்ணினையுடைய உமாதேவியாருககு நாயகர், மன்றிறசதிக குஞ்சிதநடததான் - சபையினிடததே சதிபொருநதிய குஞ்சித உடனததையுடையார, கொன்றைமலை தவழ குமுவி மதிக குஞ்சி தங்கியவேணியன் - கொன்றைமலையும் தவழு கின்ற இளமயிறையுமபொருந்திய குஞ்சியாகிய சடையினையுடையார, வேதவனத தலததில் - இவரது திருமறைகொ டென்னும் திருப்பதியில், உதிககும சிதலைஎறும்பு ஆதிபே ற்றறை உரைக்காரிது - பிறக்கும் கறையான எறும்புமுதலிய பிரகணிக்கம பெறுபேறறினை நாம் உரைக்க அரிது. (எ-று) ஏ - அசை, சதி, தானவொத்து (கக)

1. - உரைத்தென்னவன்மை பரனமறைககா னுறையோங்கல்முதி
2. - உரைத்தென்னவன்மலி பூங்குழலானெஞ்சு செழுமிருமபைக
3. - உரைத்தென்னவன்மை பூண்மார்பஞ்சேரக் கருதுபொதி
4. - உரைத்தென்னவன்மொடி சாடியவேல்விழி வாண்கையே.

(இ-ன்) வன்மை உரைத்து என்ன - உரை பெருமை கொள்வதின்ற பயன்யாது? பான் மறைககரின் உரை க்கல் முதிநிறாத்தென்ன அம்மலி பூங்குழலாதர் - சிவ

பிரானது, திருமறைக்காட்டில் இருக்கும் மலையிலே மேகங்கள் செறிந்தாற்போல இருந்நிறைந்த அழகிய கூந்தலையுடையாளது, நெஞ்செனும் இரும்பைக்கொத்து - மனமாகிய இரும்பைக் களையப்பண்ணி, என்னவன் நகைப்பூண்மார்புஞ்சேரக்கருது - எனக்குரியவனான தலைவனது ஒள்ளிய பூணினைத் தரித்த மார்பினே அவள் தழுவுதற்கு உபாயம் எனணுவாயாக, வரைதெனனவன்கொடி சாடிய வேல்வழி வான் நகையே - பொதியமலையினையுடையானது கயறகொடியைச் செயித்த வேல்போலுங் கண்ணினையும் ஒளிபொருநதிய நகையினையுமுடையாய்.—(எ-று) பூங்குழலாள் - ஊடற்றலைவி இஃது பாங்கன் ஊடற்றலைவியின் ரோழியோடுகொத்தல். இது புனல்வினையாட்டிற் பரத்தைதலைவியைச்சீறிய பரத்தையருள் ஒருததி மற்ருருததியோடுகொத்ததாகக் கொள்ளுவாருமுளர். (கச)

வானண்டருண்டி வழங்குஞ்செவ்வாயசசி மணிகறங்கு
மானண்டர்வேயுசை கேட்கப்பொராளுணை வாய்கவைத்த
கானண்டனையினி னத்தினுமுத்தினைக காமரன்னந்
தானண்டமென்றனைக குமமறைக் காட்டுறைசங்கரனே.

(இ-ள்.) வான் அண்டர் உண்டிவழங்குஞ்செவ்வாயசசி-
மேலாய தேவாயிர்த்ததைக் கொடுக்கின்ற சிவந்தவாயினையுடைய எம்மாது, மணிகறங்கும ஆன் அண்டர்வேய இசை கேட்கப்பொராள், (கழுத்திற்கட்டிய) மணிகளொலிகளும் பசுக்களைக்காக்கும் இடையர்களது புல்லாங்குழலினேசையைக் கேட்கச்செய்க்கின்றனரில்லை, அனைவாய் - ஆதலால் அவனையனைந்தருள்வீராக, கவைத்தகால்நண்டு அனையினிந்நத்து ஈனுமுத்தினை - பிளப்பாகிய கால்களையுடைய நண்டு வளைகளில் சங்குகள் என்ற முத்துக்களை, காமர் அன்னம் தான் அண்டம் என்று அனைக்கும் மறைக்காட்டு உறைசங்கரனே - அழகிய அன்னங்கள் முட்டையென்றெண்ணி அடைகிடக்கப்பெற்ற திருமறைக்காட்டில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானே.—(எ-று.) (கஊ)

சங்கமடங்கலை சூழ்மறைக்காடன று ள்சிலம்பிற்
 றுச்சமடங்கலை யண்ணுன் புரியுஞ்சொற சூதையெண்ணேன
 பைங்கமடங்கலை நேரும்புறவடிப் பார்வைதக்கோர்
 சிங்கமடங்கலை கற்பாரென்றார்தொற் றிலைதுதலே.

(இ-ள்.) சங்கமடங்கலை அலைசூழ் மறைக்காடன் தடரு
 சிலம்பில - சங்குகளபொருநதிய மடங்குகின்ற அலைகளை
 யுடைய கடல்கூழ்நத திருமறைக்காட்டமசரது அகன்ற மலையி
 னீடத்தே, துங்க மடங்கலை அண்ணுன் புரியும் சொற்கூதை
 எண்ணேன - வலியசிக்கத்தையொத்த தலைவனசெய்த சொற
 சூசனை யான் உற்றநினைத்தேனில்லை, பைங்கமட ம் கலை நே
 ரும்புறவடிப் பார்வை-பசுமையான ஆமையையும் கலைமாண
 பும (முறையே) ஒத்த புறவடியினையும் கண்ணினையுமுடைய
 வளே, பொனசிலை துதலே தக்கோர் மடம் சிங்கக ளைகற்பா
 எனாரா - அழகியவிலையொத்த துதலையுடையவளே, பெரி
 யோர் அறியாமை கெடுவண்ணம கலைகளைக்கற்பார் என்று
 கூறினர்.—(எ-று) அல்து எனனைப்பிரிதறாப்போலும் என்
 பது எஞ்சிநின்றது இல்து ஒதறபிரிவிற்றலைவீ வுருந்தல்.(கக)

சிலைக்கோடுமேல்வைத்தகோற்றேனுடைநதசெந்தேறல்வயற்
 றலைக்கோடுமவேத வனப்பெருமானமலைச் சங்கரிதன்
 முலைக்கோடுபட்ட தழுமபான்சடில முடிமணியாங்
 கலைக்கோடுவென்பிறை யைச்செங்கைகப்புதி கார்மயிலே.

(இ-ள்.) சிலைக்கோடு மேல்வைத்த கோற்றேன் செந்தே
 றவ - மலையினது சிகரத்தின்மேல் (கககள்) வைத்த கொம்
 புத்தேன் கூடு உடைந்த செவ்வியதேன் ஆனது, வயற்றலை
 க்கு, ஓடும் வேதவனப்பெருமான் - வயலினீடங்களுக்கு ஒ
 தப்பெற்ற திருமறைக்காட்டிழைவார், மலைச்சங்கரிதன் முலைக்
 கோடுபட்டதழுமபான் - பர்வதபுத்திரியாடிய உமாதேவியா
 ரது தளங்களையே கொம்புபட்ட தழுமப்பினையுடைய சிவ
 பெருமான் இவரது, சடிலமுடி மணியாரம் - சடாமுடியில்
 வயிரமணியைப்போல விளங்கும், கலைக்கோடு வென்பிறை

யைச் செங்கைகூட்புகி கசர்மயிலே - கலை காணையுண்டட வல்
 த லுண்கையாகிய பிறைமதியினைச் செவவியகையுட்பரி,
 தொழுமையாக, காரகாலத்து மயில்பொலுஞ்சாடகையுடை
 பாய் (எ-று.) இஃது பிறைதொழுகெனறல. (147)

காரணமேமத தலைவேதிகைமறைக காணப்பரி
 பூரண்தோதத மாணவன்வில்லிடம பொன்னெள்ளிமா
 வாரணமோமத்த வாரணங் காததிடு மாழிப்புவி
 பாணமேமதத வேணியைத்தாங்கிய பாலவிடையே.

(இ-ள்) காரணன் - உலகத்திற்கு நிமித்தகாரணர புல
 னாரா, தலை ஓமவேதிகைமறைககாண பரிபூரணன் - தலைமை
 டான யாகவேதிகைகையுடைய திருமறைககாட்டிலெழு
 கருளியிருக்கும் பரிபூரணர், ஓம அததம் ஆனவன் - பிர
 வப்பொருளானவா, வில் இடமோ பொன்னெள்ளி-இவாக
 முறையே) வில்லும் இருப்பிடமுமாயுள்ளன பொன்மையு
 ளெள்ளிமையுமா, மாவோ அரணம் - குதிரை வேதமாய்,
 மோமத்தவாரணங் காததிடும் அழிப்புவிபாரணமே - முத
 லையிடுக்கவருநதும் மதயானையைக்காதத கடல்குமுநத உல
 கினையண்ட திருமால், மததவேணியைத தாங்கிய பாலவிடை
 ச - ணமத்த மலரைச் சடையிறநரிச்சு அச்சிவபெருமானைக்
 க்கிய வெள்ளிய இடபமாம் (எ-று.) ஓ சிறப்பு, அதனை
 யிடத்துக்கூடகெ. (148)

நூலம்பகவன் மயிலுரைக்கோவியற பாவைபங்கள்
 நூலம்பகவன் மருப்பினிநீன்றிடு நாரணஞங்
 கோலம்பகவ னவின்மறைக்காடன் குருஉச்சடிவ
 மேலம்பகவ னமையாண்டருளுவன் மேதகவே.

(இ-ள்) பால் அம்பு அகவல்மையில், உரை கோ இயல்,
 பாவை பங்கள் - பாவினையும் கணியினையும் ஆடுகின்ற, மயி
 ளினையும் (முறையே) ஒத்த சொல்லினையும் கணினியும்
 காமலினையுமுடைய உமாதேவியாவாய் பாதித்தருளினி
 னுடையார், நூலம்பக வன் மருப்பினிநீன்றிடும்கோ
 யாம் நாரணன் பகவன் மயியானது பினக்குமவனாய்

